

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1TdoV/16/2023
Identifikačné číslo spisu:	9520100085
Dátum vydania rozhodnutia:	16.06.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Dušan Krč-Šebera
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:9520100085.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a členov senátu JUDr. Františka Moznera, JUDr. Martiny Zeleňakovej, JUDr. Dušana Szabóa a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci obvineného Z. J. a spol. , pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 16. júna 2026 v Bratislave, o dovolaniach obvinených Z. J., O. A., M. S., F. G., A. X., O. S. a V. W. proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. novembra 2022, sp. zn. 2 To 9/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolania obvinených Z. J., O. A., M. S., F. G., A. X., O. S. a V. W. odmieta.

Odôvodnenie

I.

Rozhodnutia súdov nižších stupňov

Špecializovaný trestný súd rozsudkom z 22. apríla 2022, sp. zn. BB-4T/12/2020, v časti I. uznal za vinných obvinených:

Z. J. v bode 2) z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) s poukazom na § 138 písm. b) a i) Trestného zákona,
O. A. v bode 2) z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) s poukazom na § 138 písm. b) a i) Trestného zákona,

M. S. v bode 2) z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d), ods. 2 písm. a), c), ods. 4 písm. c) s poukazom na § 138 písm. b) a i) Trestného

zákona,

Z. V., ktorý si dovolanie nepodal, a preto mu v ďalšej časti tohto rozhodnutia nebude venovaná bližšia pozornosť,

F. G. v bode 2) z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) s poukazom na § 138 písm. b) a i) Trestného zákona,

A. X. v bode 2) z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) s poukazom na § 138 písm. b) a i) Trestného zákona,

O. S. v bode 1) z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona,

V. W. v bode 2) z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d), ods. 2 písm. a), c), ods. 4 písm. c) s poukazom na § 138 písm. b) a i) Trestného zákona na skutkovom základe že

«obžalovaný Z. J., odsúdení L. J., M. G., L. G. (pre tento skutok podmienčne zastavené trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku), obžalovaní Z. V., O. A., F. G., A. X. a M. S., od jarných mesiacov roku 2016 aj odsúdení O. A., A. M., O. X., W. N., O. G., M. G., N. R., O. M., obžalovaný O. S., H. A. (pre tento skutok podmienčne zastavené trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku), F. T. (pre tento skutok podmienčne zastavené trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku), od roku 2016 do septembra 2017 obžalovaný V. W., najmenej od mesiaca január 2017 do 25.11.2018 aj D. X. (pre tento skutok podmienčne zastavené trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku), O. X. (pre tento skutok podmienčne zastavené trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku), odsúdení U. N., V. N., S. N., V. D., N. Z. pracovali pre organizovanú skupinu, ktorá bola založená v presne nezistenom čase a pôsobila najmenej od roku 2015 až do 11.12.2018 prevažne v Trnavskom a Bratislavskom kraji, hlavne v mestách Sereď, Galanta, Trnava a v okolí, s cieľom páchania drogovej trestnej činnosti pričom od jej založenia na najvyššej riadiacej a koordinačnej úrovni bol obžalovaný Z. J., ktorý skupinu riadil pri páchaní drogovej trestnej činnosti, pričom jednotliví členovia organizovanej skupiny zabezpečovali výrobu drog - metamfetamínu, jeho distribúciu hlavne v Trnavskom a Bratislavskom kraji, ako aj v iných častiach Slovenska, koordinovanou činnosťou si navzájom zabezpečovali tabletky na výrobu metamfetamínu a aj iné prekurzory, ako aj rôzne omamné a psychotropné látky, ako je kokaín a vyrobený metamfetamín, ktorý si podľa potreby za účelom ďalšieho predaja tretím osobám medzi sebou predávali, L. G. spolu s O. A. zabezpečovali pre celú skupinu najväčšiu časť rôznych druhov liekov s obsahom efedrínu prevažne Cirrus za účelom výroby metamfetamínu od osôb pracujúcich pre túto skupinu, a to od H. A. a O. M., ktorým dodávali aj vyrobený metamfetamín a kokaín, a takto

1.) L. G. (pre tento skutok podmienčne zastavené trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku), odsúdení M. G., O. G., W. N., A. M., O. X., obžalovaný O. S. v období od začiatku roku 2016 do 22.04.2016 sa v organizovanej skupine podieľali na výrobe metamfetamínu tým spôsobom, že L. G. požiadal M. G., aby pre neho zabezpečil výrobu metamfetamínu, pričom L. G. zadovážil od nezistenej osoby tabletky - lieky s obsahom efedrínu, ktoré boli vhodné na výrobu metamfetamínu, na jeden var zabezpečil vždy 5360 g liekov, za ktoré zaplatil M. G. sumu 10.500 eur, následne O. G. zaviezol lieky do obce G. A. Z., kde mali prenajatý rodinný dom, ktorý zabezpečil O. X. spoločne s obžalovaným O. S., ktorý používali na výrobu metamfetamínu z prekurzorov - chemikálii ako červený fosfor, jód, kyselina fosforečná, ktoré nakupovali O. G. a W. N. v

spoločnosti S. N., Česká republika, pričom podnikateľskú kartu potrebnú na nákup prekurzorov v tejto spoločnosti zabezpečil obžalovaný O. S., prekurzory - chemikálie a rôzne pomôcky, ktoré boli k výrobe metamfetamínu potrebné prvotne uskladňovali v garáži v obci N., ktorú zabezpečil a poskytol W. N., A. M. spoločne s O. X. vyrábali metamfetamín, O. X. sa učil ako sa metamfetamín vyrába, aby mohol vyrábať aj samostatne, výroba bola obvykle rozdelená na dva dni, a preto A. M. prespal v hoteli R. W., ktorý mu zabezpečoval W. N., kde ho aj zaviezol a na druhý deň ho z hotela W. N. odviezol na vopred dohodnuté miesto pri Z., kde presadol do vozidla O. X., odviezli sa do obce G. A. Z. a pokračovali vo výrobe metamfetamínu a z uvedeného množstva vyrobili vždy okolo 1000 g metamfetamínu, po ukončení výroby túto skutočnosť oznámil prostredníctvom SMS-ky M. G., z G. A. Z. odišli, O. G. išiel do domu vziať vyrobený metamfetamín alebo sa stretol s A. M., ktorý mu vyrobený metamfetamín odovzdal, ktorý následne M. G., O. G. alebo W. N. odovzdali L. G. za sumu 14.000 eur, z uvedenej sumy za výrobu metamfetamínu dostal za jednu výrobu A. M. 2.000 eur, O. G. 700 eur, W. N. 100 až 200 eur a M. G. si ponechal po odpočítaní nákladov zvyšné peniaze teda okolo 1.500 eur a takýmto spôsobom vyrobili metamfetamín najmenej 3 krát, obžalovaný O. S. za obdobie rokov 2016 a 2017 sa v organizovanej skupine podieľal na výrobe najmenej 3 kg metamfetamínu podľa Národnej protidrogovej jednotky (ďalej len „NPDJ“) v hodnote najmenej 135.000 eur,

2.) v marci 2015 sa v organizovanej skupine L. G. (pre tento skutok podmienene zastavené trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku) nakontaktoval na H. A. (pre tento skutok podmienene zastavené trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku), ktorý mu ponúkol balenie tabletiiek Cirrus s obsahom efedrínu vhodných na výrobu metamfetamínu za sumu 7.500 eur o hmotnosti 5,3 kg, z ktorých bolo možné vyrobiť 1,1 kg pervitínu, následne si ich zadovážil L. G., potom sa dohodli na dvoch baleniach o celkovej hmotnosti 10,6 kg a sume 15.000 eur, ktoré doručil doposiaľ nezistený kuriér na vozidle zn. Volvo, ktorý tabletky odovzdal a od L. G. prevzal finančnú hotovosť 15.000 eur v obci W. Z. pri Z., pričom jednu dávku o hmotnosti 5,3 kg (ďalej len „dávka“) odovzdal odsúdenému M. G., ktorý si tabletky prevzal v meste Z., za ktoré zaplatil L. G. 9.800 eur a druhú dávku odovzdal obžalovaným F. G. a A. X. v T. za sumu 9.800 eur, vzhľadom na skutočnosť, že M. G. a aj obžalovaní F. G. s A. X. si objednali každý po ďalšie dve dávky, bol o uvedenom obchode informovaný obžalovaný Z. J., ktorý poskytol L. G. sumu 15.000 eur na pokračovanie v obchode so zakupovaním tabletiiek s tým, že každý mesiac k 20. dňu v mesiaci mu bude L. G. ako odmenu za poskytnutie finančných prostriedkov platiť 1.500 eur, pričom v nasledujúcich troch mesiacoch od H. A. zabezpečil a následne dodal L. G. 10 dávok tabletiiek Cirrus o hmotnosti 53 kg za sumu 98.000 eur M. G., ktorý pri výrobe metamfetamínu pracoval pre odsúdeného M. G. a obžalovaným F. G. a A. X. zabezpečil L. G. najmenej 20 dávok tabletiiek Cirrus o hmotnosti 106 kg za sumu 196.000 eur, v období od leta 2015 do konca roku 2015 zabezpečil L. G. 4 až 6 dávok mesačne za sumu 9.000 eur za dávku, teda celkom najmenej 24 dávok o hmotnosti 127 kg za sumu 216.000 eur obžalovanému Z. J., pričom uvedené tabletky Z. J. ďalej predal obžalovaným O. A. a M. S., ktorí metamfetamín vyrábali na nezistenom mieste a následne časť z neho odpredali Z. J., ktorý ho odpredal neznámym osobám, v období mesiacov október - november 2015 spoločne L. G. a Z. J. zakúpili jednu dávku liekov o hmotnosti 5,3 kg, ktorú v Z., v mieste bydliska Z. J. odovzdali obžalovanému O. A., ktorý za šesť dní priniesol Z. J. 800 g metamfetamínu podľa NPDJ v hodnote 36.000 eur, ktorý následne Z. J. predal nezisteným osobám za sumu 17 eur za gram, celkom za sumu 13.600 eur, pričom zisk si rozdelili rovným dielom s L. G.,

v roku 2016 L. G. (pre tento skutok podmienene zastavené trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku) a odsúdený O. A. tabletky prevažne zn. Cirrus zadovážené od H. A. (pre tento skutok podmienene zastavené trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku) za sumu 9.000 eur za dávku, ktoré im vozieval kuriér odsúdený O. M. v ranných hodinách na osobnom motorovom vozidle Škoda Superb hnedej farby do mesta Z. na začiatku priemyselných parkov, a to v množstvách 4 dávky mesačne, pričom jedna dávka predstavovala 5,3 kg tabletiiek zn. Cirrus, dodávali obžalovanému Z. J. celkom o hmotnosti 191 kg za sumu 342.000 eur, pričom k odovzdávaniu došlo v meste Z., ktorý časť ďalej predával obžalovaným O. A. a M. S., pričom M. S. vyrábala metamfetamín spolu s obžalovaným V. W., časť odovzdával doposiaľ neznámemu páchatelovi, ktorý zabezpečoval pre Z. J. výrobu metamfetamínu, L.

G. v mesiacoch január, február a od marca 2016 spoločne s O. A. a v mesiacoch október, november, december predávali obžalovanému Z. J. najmenej dva až tri kilogramy metamfetamínu mesačne, zvyšné mesiace v roku najmenej jeden až dvakrát za mesiac predávali Z. J. vždy po jednom kilograme metamfetamínu podľa NPDJ celkom v hodnote 450.000 eur, pričom po predchádzajúcom súhlase Z. J. si koncom roka začal odoberať metamfetamín aj odsúdený L. J., ktorý si vždy prevzal 30 % metamfetamínu, podľa NPDJ celkom v hodnote 60.000 eur, dodaného Z. J., pričom výrobu uvedeného metamfetamínu zabezpečoval odsúdený M. G. prostredníctvom ľudí, ktorí pre neho metamfetamín vyrábali, L. G. a O. A. zabezpečili 5 dávok tabletiiek Cirrus pre L. J. za cenu 50.000 eur, L. G. a O. A. rovnakým spôsobom zabezpečili tabletky zn. Cirrus aj pre obžalovaných F. G. a A. X. v množstvách 4 až 6 dávok tabletiiek mesačne, teda celkom najmenej 191 kg za sumu 378.000 eur, pričom k odovzdaniu došlo na rôznych miestach v Z. a okolí, v uvedenom roku L. G. kúpil od obžalovaných F. G. a A. X. celkom 4 kg metamfetamínu, podľa NPDJ celkom v hodnote 120.000 eur, za sumu celkom 68.000 eur, ktorý následne predal Z. J. a H. A., v priebehu roka 2016 predal L. G. spolu s O. A. celkom 2,7 kg metamfetamínu obžalovaným F. G. a A. X. podľa NPDJ celkom v hodnote 81.000 eur, ktorý kúpil od M. G., L. G. a O. A. dodal v Z. obžalovanému Z. V. 6 dávok tabletiiek celkom 31 kg tabletiiek zn. Cirrus v sume 63.000 eur a 500 g metamfetamínu podľa NPDJ celkom v hodnote 15.000 eur za cenu 8.500 eur, v uvedenom roku dodal H. A. kokaín L. G. a to dvakrát po 300 g podľa NPDJ celkom v hodnote 54.000 eur, ktorý bol zaslaný cez kuriéra O. M. celkom za sumu 30.000 eur, z ktorého 100 g bolo predaných O. A. a L. G. predával H. A. v uvedenom roku v mesiacoch marec, jún, september, december vždy po 500 g metamfetamínu podľa NPDJ celkom v hodnote 80.000 eur za sumu 34.000 eur, ktorý mu bol doručený prostredníctvom kuriérov O. M. a O. A. a uvedený metamfetamín dal vyrobiť M. G.,

v roku 2017 L. G. (pre tento skutok podmiennečne zastavené trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku) a odsúdený O. A. tabletky prevažne zn. Cirrus si zadovážili od H. A. (pre tento skutok podmiennečne zastavené trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku) za sumu 9.000 eur za dávku, ktoré im vozieval kuriér odsúdený O. M. v ranných hodinách na osobnom motorovom vozidle Škoda Superb čiernej farby do mesta Z. na začiatku priemyselných parkov, a to v priebehu prvých šiestich mesiacov v množstvách 15 várok tabletiiek zn. Cirrus mesačne, z ktorých 4 - 6 dávok v hodnote najmenej v sume 48.000 eur si prevzali obžalovaní F. G. a A. X., 4 - 6 dávok v hodnote najmenej v sume 48.000 eur si prevzal obžalovaný Z. J., ktorý ich predal obžalovaným O. A. a M. S., pričom obžalovaný M. S. z nich vyrábala metamfetamín spolu s obžalovaným V. W., a to najmenej 6 kilogramov podľa NPDJ celkom v hodnote 210.000 eur, 2 - 3 dávky mesačne si preberali odsúdení M. G. a M. G. v hodnote najmenej 24.000 eur, 1 - 2 dávky mesačne L. G. predával odsúdenému L. J. v hodnote najmenej 12.000 eur, v prvej polovici roku 2017 zabezpečoval L. G. spolu s O. A. metamfetamín pre obžalovaného Z. J., a to 3 kilogramy podľa NPDJ celkom v hodnote 105.000 eur, pre L. J. 1 kg metamfetamínu podľa NPDJ celkom v hodnote 35.000 eur, pre obžalovaného Z. V. 500 g metamfetamínu podľa NPDJ celkom v hodnote 17.500 eur, pre H. A. 1 kg metamfetamínu podľa NPDJ celkom v hodnote 35.000 eur, pričom dodané množstvo metamfetamínu pochádzalo od M. G., ktorý zabezpečoval výrobu prostredníctvom svojich varičov, v druhej polovici roku 2017 z dôvodu vysokej ceny tabletiiek zn. Cirrus obžalovaný Z. V. zabezpečil tabletky zn. Rinasek, ktoré na výrobu metamfetamínu zabezpečil pre obžalovaného F. G., celkom tri dávky, ktoré odovzdal L. G. v katastri mesta Z. na pozemku s adresou A. N., kde mal umiestnenú maringotku a dom pri S. v okolí Z., pričom z dvoch dávok vyrobil obžalovaný F. G. najmenej 2 kg metamfetamínu pre L. J. podľa NPDJ celkom v hodnote 80.000 eur a z jednej dávky pre svojich odberateľov najmenej 1 kg metamfetamínu podľa NPDJ celkom v hodnote 40.000 eur, L. G. koncom októbra z dôvodu nedostatku tabletiiek Cirrus zakúpil dve dávky liekov zn. Rinasek od obžalovaného Z. J. za cenu 21.000 eur, ktoré následne odpredal M. G.,

obžalovaný V. W. od presne nezisteného dňa mesiaca január 2017 až do 11.40 h dňa 11.04.2018 si neoprávnene zadovážoval z rôznych miest Trnavského kraja prekurzory na výrobu psychotropných látok, z ktorých následne vyrábala na rôznych nestotožnených miestach Trnavského kraja psychotropnú látku - pervitín za účelom jej predaja, pričom takto vyrobenú drogu prechovával v mieste svojho trvalého bydliska na adrese H., H. A. XXXX/X, kedy pred vykonaním domovej prehliadky nariadenej príkazom Okresného súdu Trnava pod č. OSTT-V-145-1/2018 V. W. vyhodil z okna svojho bytu sklenený tanier, na ktorom zostali zvyšky žltej kryštalickej látky, plastovú misku s vrchnákom s obsahom žltej

kryštalickej látky ako aj plastovú striekačku s obsahom žltej kryštalickej látky, ktoré boli následne zaistené v zmysle § 154 ods. 1 Trestného poriadku, následnou prehliadkou garáže nachádzajúcej sa v meste H., B. Z.. C., na parc. č. XXXX, ktorú garáž užíval V. W., bola zaistená aj zelená sušená šiška, pričom na základe znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu policajného zboru pod ČES: PPZ-KEÚ-BA-EXP-2018/4525 bolo zistené, že:

- plastová miska obsahovala metamfetamín s hmotnosťou 1937 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 74,6 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúce 1455 mg absolútneho metamfetamínu, v hodnote 77,48 eur,

- v zatavenej injekčnej striekačke sa nachádzal metamfetamín s hmotnosťou 13,235 g a s priemernou koncentráciou 74,2 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúce 9820 mg absolútneho metamfetamínu, v hodnote 529,40 eur,

- na úlomku taniera bol prichytený metamfetamín dve hodiny s hmotnosťou 20 mg a s koncentráciou 62,2 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúce 12 mg absolútneho metamfetamínu, v hodnote 0,80 eur,

- na ďalšom úlomku taniera bol prichytený metamfetamín s hmotnosťou 43 mg a s priemernou koncentráciou 71,8 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúce 31 mg absolútneho metamfetamínu, v hodnote 1,72 eur, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

- v prípade zelenej sušenej šišky išlo o konope s hmotnosťou 441 mg, s koncentráciou 10,8 % hmotnostného THC, obsahujúce 48 mg THC, v hodnote 4,41 eur,

- papierová obálka obsahovala sušené konope s hmotnosťou 210 mg, s koncentráciou 10,1 % hmotnostného THC, obsahujúce 21 mg THC, v hodnote 2,10 eur, schopnej ovplyvniť psychiku konzumenta, pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú zaradené v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok,

pričom V. W. bol rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 26.09.2014 sp. zn. 5T/38/2013, právoplatný dňa 15.01.2015, odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi, spolupáchateľstvom podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. a), písm. d) Trestného zákona,

v roku 2018 L. G. (pre tento skutok podmienene zastavené trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku) zabezpečoval tabletky prevažne zn. Cirrus od H. A. (pre tento skutok podmienene zastavené trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku) za sumu 10.500 eur za dávku, ktoré mu vozieval kuriér odsúdený O. M. v ranných hodinách na osobnom motorovom vozidle Škoda Superb čiernej farby do mesta Z. na začiatku priemyselných parkov, a to v priebehu mesiacov február až júl 5 - 6 dávok mesačne pre obžalovaného Z. J. v hodnote najmenej 315.000 eur, za uvedené obdobie L. G. predal 4 dávky tabletiiek zn. Cirrus obžalovanému F. G. za sumu najmenej 42.000 eur, v mesiacoch marec a apríl si L. G. dal vyrobiť metamfetamín obžalovanému F. G., ktorému za týmto účelom dodal 4 dávky tabletiiek zn. Rinasek a po vyrobení najmenej 4 kg metamfetamínu podľa NPDJ celkom v hodnote 12.000 eur mu za každý kilogram za výrobu zaplatil 4.000 eur, pričom 3 kg z vyrobeného metamfetamínu podľa NPDJ celkom v hodnote 90.000 eur predal obžalovanému Z. J. a odsúdenému L. J. 1 kg metamfetamínu podľa NPDJ celkom v hodnote 30.000 eur, v mesiaci máj H. A. predal 100 g kokaínu podľa NPDJ celkom v hodnote 9.000 eur L. G., ktorý ho následne predal obžalovanému Z. J., pričom k odovzdávaniu tabletiiek metamfetamínu a kokaínu, ktoré odoberal Z. J., dochádzalo v jeho rodinnom dome v meste Z., na ulici S., kde taktiež v apríli roku 2018 po zadržení odsúdeného M. G. oslovil obžalovaný O. A. odsúdeného N. R. za účelom výroby metamfetamínu, kde po vzájomnej dohode medzi N. R. a obžalovaným O. A., obžalovaný O. A. zabezpečil 2 dávky tabletiiek s obsahom efedrínu zn. Rinasek, z ktorých N. R. na dvakrát vyrobil celkovo najmenej 2 kg metamfetamínu podľa NPDJ celkom v hodnote 60.000 eur, ktoré odovzdal obžalovanému O. A., pričom za výrobu jednej dávky pervitínu obdržal N. R. od O. A. 2.400 eur, teda celkovo 4.800 eur,

pričom za uvedené obdobie rokov 2015, 2016, 2017, 2018 obžalovaní Z. J., O. A., M. S., Z. V., F. G., A. X., O. S. a V. W. v organizovanej skupine zabezpečili prekurzory - tabletky na výrobu metamfetamínu o hmotnosti 1.557,9 kg, pričom bolo vyrobených najmenej 60 kg metamfetamínu, v

súhrne prekurzorov a omamných a psychotropných látok v celkovej hodnote podľa NPDJ najmenej 4.781.600 eur, pričom metamfetamín aj kokain je podľa Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok, obžalovaný M. S. tento skutok spáchal, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 16.05.2012 č. k. 3T/184/2011-590, v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 23.08.2012 sp. zn. 6To/95/2012, právoplatne odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere štyri roky so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, obžalovaný V. W. tento skutok spáchal, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 26.09.2014 č. k. 5T/38/2013, v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 15.01.2015 sp. zn. 5To/68/2014, právoplatne odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. d) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere štyri roky a dva mesiace so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia».

Za to obvineným uložil tresty, ako aj ochranný dohľad (ktoré im po čiastočnom zrušení uvedeného rozsudku uložil odvolací súd, a preto sú konkretizované až v ďalšej časti tohto rozhodnutia) a samostatným výrokom podľa § 83 ods. 1 písm. b) Trestného zákona zhabal veci špecifikované vo výrokovej časti rozsudku.

Okrem toho Špecializovaný trestný súd v časti II. rozsudku podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil týchto obvinených, ako aj obvineného A. H. spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo 7. mája 2020, č. k. VII/2 Gv 228/18/1000-488, pre tam uvedený skutok v bode 1), kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) napadnutým rozsudkom z 22. novembra 2022, sp. zn. 2 To 9/2022, podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e), ods. 3 Trestného poriadku zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 22. apríla 2022, sp. zn. BB-4T/12/2020, vo výroku o vine v časti I. v bode 2), ako aj na tento bod nadväzujúcich výrokoch, vo výroku o treste obvineného O. S. a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uznal za vinných v bode 2) obvinených:

Z. J. z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) s poukazom na § 138 písm. b) a i) Trestného zákona,

O. A. z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) s poukazom na § 138 písm. b) a i) Trestného zákona,

M. S. z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d), ods. 2 písm. a), c), ods. 4 písm. c) s poukazom na § 138 písm. b) a i) Trestného zákona,

F. G. z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c) d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) s poukazom na § 138 písm. b) a i) Trestného zákona,

A. X. z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a i) Trestného zákona,

V. W. z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných

látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d), ods. 2 písm. a), c), ods. 4 písm. c) s poukazom na § 138 písm. b) a i) Trestného zákona na skutkovom základe, že

«2.) v marci 2015 sa v organizovanej skupine L. G. (pre tento skutok podmiennečne zastavené trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku) nakontaktoval na H. A. (pre tento skutok podmiennečne zastavené trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku), ktorý mu ponúkol balenie tabletiiek Cirrus s obsahom efedrínu vhodných na výrobu metamfetamínu za sumu 7.500 eur o hmotnosti 5,3 kg, z ktorých bolo možné vyrobiť 1,1 kg pervitínu, následne si ich zadovážil L. G., potom sa dohodli na dvoch baleniach celkovej hmotnosti 10,6 kg a sume 15.000 eur, ktoré doručil doposiaľ nezistený kuriér na vozidle zn. Volvo, ktorý tabletky odovzdal a od L. G. prevzal finančnú hotovosť 15.000 eur v obci W. Z. pri Z., pričom jednu dávku o hmotnosti 5,3 kg (ďalej len „dávka“) odovzdal odsúdenému M. G., ktorý si tabletky prevzal v meste Z., za ktoré zaplatil L. G. 9.800 eur a druhú dávku odovzdal obžalovaným F. G. a A. X. v T. za sumu 9.800 eur, vzhľadom na skutočnosť, že M. G. a aj obžalovaní F. G. s A. X. si objednali každý po ďalšie dve dávky, bol o uvedenom obchode informovaný obžalovaný Z. J., ktorý poskytol L. G. sumu 15.000 eur na pokračovanie v obchode so zakupovaním tabletiiek s tým, že každý mesiac k 20. dňu v mesiaci mu bude L. G. ako odmenu za poskytnutie finančných prostriedkov platiť 1.500 eur, pričom v nasledujúcich troch mesiacoch od H. A. zabezpečil a následne dodal L. G. 10 dávok tabletiiek Cirrus o hmotnosti 53 kg za sumu 98.000 eur M. G., ktorý pri výrobe metamfetamínu pracoval pre odsúdeného M. G. a obžalovaným F. G. a A. X. zabezpečil L. G. najmenej 20 dávok tabletiiek Cirrus o hmotnosti 106 kg za sumu 196.000 eur, v období od leta 2015 do konca roku 2015 zabezpečil L. G. 4 až 6 dávok mesačne za sumu 9.000 eur za dávku, teda celkom najmenej 24 dávok o hmotnosti 127 kg za sumu 216.000 eur obžalovanému Z. J., pričom uvedené tabletky Z. J. ďalej predal obžalovaným O. A. a M. S., ktorí metamfetamín vyrábali na nezistenom mieste a následne časť z neho odpredali Z. J., ktorý ho odpredal neznámym osobám, v období mesiacov október - november 2015 spoločne L. G. a Z. J. zakúpili jednu dávku liekov o hmotnosti 5,3 kg, ktorú v Z., v mieste bydliska Z. J. odovzdali obžalovanému O. A., ktorý za šesť dní priniesol Z. J. 800 g metamfetamínu podľa NPDJ v hodnote 36.000 eur, ktorý následne Z. J. predal nezisteným osobám za sumu 17 eur za gram, celkom za sumu 13.600 eur, pričom zisk si rozdelili rovným dielom s L. G.,

v roku 2016 L. G. (pre tento skutok podmiennečne zastavené trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku) a odsúdený O. A. tabletky prevažne zn. Cirrus zadovážené od H. A. (pre tento skutok podmiennečne zastavené trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku) za sumu 9.000 eur za dávku, ktoré im vozieval kuriér odsúdený O. M. v ranných hodinách na osobnom motorovom vozidle Škoda Superb hnedej farby do mesta Z. na začiatku priemyselných parkov, a to v množstvách 4 dávky mesačne, pričom jedna dávka predstavovala 5,3 kg tabletiiek zn. Cirrus, dodávali obžalovanému Z. J. celkom o hmotnosti 191 kg za sumu 342.000 eur, pričom k odovzdávaniu došlo v meste Z., ktorý časť ďalej predával obžalovaným O. A. a M. S., pričom M. S. vyrábala metamfetamín spolu s obžalovaným V. W., časť odovzdával doposiaľ neznámemu páchatel'ovi, ktorý zabezpečoval pre Z. J. výrobu metamfetamínu, L. G. v mesiacoch január, február a od marca 2016 spoločne s O. A. a v mesiacoch október, november, december predávali obžalovanému Z. J. najmenej dva až tri kilogramy metamfetamínu mesačne, zvyšné mesiace v roku najmenej jeden až dvakrát za mesiac predávali Z. J. vždy po jednom kilograme metamfetamínu podľa NPDJ celkom v hodnote 450.000 eur, pričom po predchádzajúcom súhlase Z. J. si koncom roka začal odoberať metamfetamín aj odsúdený L. J., ktorý si vždy prevzal 30 % metamfetamínu, podľa NPDJ celkom v hodnote 60.000 eur, dodaného Z. J., pričom výrobu uvedeného metamfetamínu zabezpečoval odsúdený M. G. prostredníctvom ľudí, ktorí pre neho metamfetamín vyrábali, L. G. a O. A. zabezpečili 5 dávok tabletiiek Cirrus pre L. J. za cenu 50.000 eur, L. G. a O. A. rovnakým spôsobom zabezpečili tabletky zn. Cirrus aj pre obžalovaných F. G. a A. X. v množstvách 4 až 6 dávok tabletiiek mesačne, teda celkom najmenej 191 kg za sumu 378.000 eur, pričom k odovzdaniu došlo na rôznych miestach v Z. a okolí, v uvedenom roku L. G. kúpil od obžalovaných F. G. a A. X. celkom 4 kg metamfetamínu, podľa NPDJ celkom v hodnote 120.000 eur, za sumu celkom 68.000 eur, ktorý následne predal Z. J. a H. A., v priebehu roka 2016 predal L. G. spolu s O. A. celkom 2,7 kg

metamfetamínu obžalovaným F. G. a A. X. podľa NPDJ celkom v hodnote 81.000 eur, ktorý kúpil od M. G., L. G. a O. A. dodal v Z. obžalovanému Z. V. 6 dávok tabletiiek celkom 31 kg tabletiiek zn. Cirrus v sume 63.000 eur a 500 g metamfetamínu podľa NPDJ celkom v hodnote 15.000 eur za cenu 8.500 eur, v uvedenom roku dodal H. A. kokaín L. G. a to dvakrát po 300 g podľa NPDJ celkom v hodnote 54.000 eur, ktorý bol zaslaný cez kuriéra O. M. celkom za sumu 30.000 eur, z ktorého 100 g bolo predaných O. A. a L. G. predával H. A. v uvedenom roku v mesiacoch marec, jún, september, december vždy po 500 g metamfetamínu podľa NPDJ celkom v hodnote 80.000 eur za sumu 34.000 eur, ktorý mu bol doručený prostredníctvom kuriérov O. M. a O. A. a uvedený metamfetamín dal vyrobiť M. G.,

v roku 2017 L. G. (pre tento skutok podmienene zastavené trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku) a odsúdený O. A. tabletky prevažne zn. Cirrus si zadovážili od H. A. (pre tento skutok podmienene zastavené trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku) za sumu 9.000 eur za dávku, ktoré im vozieval kuriér odsúdený O. M. v ranných hodinách na osobnom motorovom vozidle Škoda Superb čiernej farby do mesta Z. na začiatku priemyselných parkov, a to v priebehu prvých šiestich mesiacov v množstvách 15 várok tabletiiek zn. Cirrus mesačne, z ktorých 4 - 6 dávok v hodnote najmenej v sume 48.000 eur si prevzali obžalovaní F. G. a A. X., 4 - 6 dávok v hodnote najmenej v sume 48.000 eur si prevzal obžalovaný Z. J., ktorý ich predal obžalovaným O. A. a M. S., pričom obžalovaný M. S. z nich vyrábala metamfetamín spolu s obžalovaným V. W., a to najmenej 6 kilogramov podľa NPDJ celkom v hodnote 210.000 eur, 2 - 3 dávky mesačne si preberali odsúdení M. G. a M. G. v hodnote najmenej 24.000 eur, 1 - 2 dávky mesačne L. G. predával odsúdenému L. J. v hodnote najmenej 12.000 eur, v prvej polovici roku 2017 zabezpečoval L. G. spolu s O. A. metamfetamín pre obžalovaného Z. J., a to 3 kilogramy podľa NPDJ celkom v hodnote 105.000 eur, pre L. J. 1 kg metamfetamínu podľa NPDJ celkom v hodnote 35.000 eur, pre obžalovaného Z. V. 500 g metamfetamínu podľa NPDJ celkom v hodnote 17.500 eur, pre H. A. 1 kg metamfetamínu podľa NPDJ celkom v hodnote 35.000 eur, pričom dodané množstvo metamfetamínu pochádzalo od M. G., ktorý zabezpečoval výrobu prostredníctvom svojich varičov, v druhej polovici roku 2017 z dôvodu vysokej ceny tabletiiek zn. Cirrus obžalovaný Z. V. zabezpečil tabletky zn. Rinasek, ktoré na výrobu metamfetamínu zabezpečil pre obžalovaného F. G., celkom tri dávky, ktoré odovzdal L. G. v katastri mesta Z. na pozemku s adresou A. N., kde mal umiestnenú maringotku a dom pri S. v okolí Z., pričom z dvoch dávok vyrobil obžalovaný F. G. najmenej 2 kg metamfetamínu pre L. J. podľa NPDJ celkom v hodnote 80.000 eur a z jednej dávky pre svojich odberateľov najmenej 1 kg metamfetamínu podľa NPDJ celkom v hodnote 40.000 eur, L. G. koncom októbra z dôvodu nedostatku tabletiiek Cirrus zakúpil dve dávky liekov zn. Rinasek od obžalovaného Z. J. za cenu 21.000 eur, ktoré následne odpredal M. G.,

obžalovaný V. W. od presne nezisteného dňa mesiaca január 2017 až do 11.40 h dňa 11.04.2018 si neoprávnene zadovážoval z rôznych miest Trnavského kraja prekurzory na výrobu psychotropných látok, z ktorých následne vyrábala na rôznych nestotožnených miestach Trnavského kraja psychotropnú látku - pervitín za účelom jej predaja, pričom takto vyrobenú drogu prechovával v mieste svojho trvalého bydliska na adrese H., H. A. XXXX/X, kedy pred vykonaním domovej prehliadky nariadenej príkazom Okresného súdu Trnava pod č. OSTT-V-145-1/2018 V. W. vyhodil z okna svojho bytu sklenený tanier, na ktorom zostali zvyšky žltej kryštalickej látky, plastovú misku s vrchnákom s obsahom žltej kryštalickej látky ako aj plastovú striekačku s obsahom žltej kryštalickej látky, ktoré boli následne zaistené v zmysle § 154 ods. 1 Trestného poriadku, následnou prehliadkou garáže nachádzajúcej sa v meste H., B. Z. C., na parc. č. XXXX, ktorú garáž užíval V. W., bola zaistená aj zelená sušená šiška, pričom na základe znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu policajného zboru pod ČES: PPZ-KEÚ-BA-EXP-2018/4525 bolo zistené, že:

- plastová miska obsahovala metamfetamín s hmotnosťou 1937 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 74,6 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúce 1455 mg absolútneho metamfetamínu, v hodnote 77,48 eur,

- v zatvorenej injekčnej striekačke sa nachádzal metamfetamín s hmotnosťou 13,235 g a s priemernou koncentráciou 74,2 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúce 9820 mg absolútneho metamfetamínu, v hodnote 529,40 eur,

- na úlomku taniera bol prichytený metamfetamín s hmotnosťou 20 mg a s koncentráciou 62,2 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúce 12 mg absolútneho metamfetamínu, v hodnote 0,80 eur,

- na ďalšom úlomku taniera bol prichytený metamfetamín s hmotnosťou 43 mg a s priemernou koncentráciou 71,8 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúce 31 mg absolútneho metamfetamínu, v hodnote 1,72 eur,

ktoré sú spôsobilé ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

- v prípade zelenej sušenej šišky išlo o konope s hmotnosťou 441 mg, s koncentráciou 10,8 % hmotnostného THC, obsahujúce 48 mg THC, v hodnote 4,41 eur,

- papierová obálka obsahovala sušené konope s hmotnosťou 210 mg, s koncentráciou 10,1 % hmotnostného THC, obsahujúce 21 mg THC, v hodnote 2,10 eur,

schopnej ovplyvniť psychiku konzumenta, pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú zaradené v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok,

pričom V. W. bol rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 26.09.2014 sp. zn. 5T/38/2013, právoplatný dňa 15.01.2015, odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi, spolupáchatelstvom podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. a), písm. d) Trestného zákona,

v roku 2018 L. G. (pre tento skutok podmiennečne zastavené trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku) zabezpečoval tabletky prevažne zn. Cirrus od H. A. (pre tento skutok podmiennečne zastavené trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku) za sumu 10.500 eur za dávku, ktoré mu vozieval kuriér odsúdený O. M. v ranných hodinách na osobnom motorovom vozidle Škoda Superb čiernej farby do mesta Sereď na začiatku priemyselných parkov, a to v priebehu mesiacov február až júl 5 - 6 dávok mesačne pre obžalovaného Z. J. v hodnote najmenej 315.000 eur, za uvedené obdobie L. G. predal 4 dávky tabletiiek zn. Cirrus obžalovanému F. G. za sumu najmenej 42.000 eur, v mesiacoch marec a apríl si L. G. dal vyrobiť metamfetamín obžalovanému F. G., ktorému za týmto účelom dodal 4 dávky tabletiiek zn. Rinasek a po vyrobení najmenej 4 kg metamfetamínu podľa NPDJ celkom v hodnote 120.000 eur mu za každý kilogram za výrobu zaplatil 4.000 eur, pričom 3 kg z vyrobeného metamfetamínu podľa NPDJ celkom v hodnote 90.000 eur predal obžalovanému Z. J. a odsúdenému L. J. 1 kg metamfetamínu podľa NPDJ celkom v hodnote 30.000 eur, v mesiaci máj H. A. predal 100 g kokaínu podľa NPDJ celkom v hodnote 9.000 eur L. G., ktorý ho následne predal obžalovanému Z. J., pričom k odovzdávaniu tabletiiek metamfetamínu a kokaínu, ktoré odoberal Z. J., dochádzalo v jeho rodinnom dome v meste Z., na ulici S., kde taktiež v apríli roku 2018 po zadržaní odsúdeného M. G. oslovil obžalovaný O. A. odsúdeného N. R. za účelom výroby metamfetamínu, kde po vzájomnej dohode medzi N. R. a obžalovaným O. A., obžalovaný O. A. zabezpečil 2 dávky tabletiiek s obsahom efedrínu zn. Rinasek, z ktorých N. R. na dvakrát vyrobil celkovo najmenej 2 kg metamfetamínu podľa NPDJ celkom v hodnote 60.000 eur, ktoré odovzdal obžalovanému O. A., pričom za výrobu jednej dávky pervitínu obdržal N. R. od O. A. 2.400 eur, teda celkovo 4.800 eur,

pričom za uvedené obdobie rokov 2015, 2016, 2017, 2018 obžalovaní Z. J., O. A., M. S., Z. V., F. G., A. X. a V. W. v organizovanej skupine zabezpečili prekurzory - tabletky na výrobu metamfetamínu o hmotnosti 1.557,9 kg, pričom bolo vyrobených najmenej 60 kg metamfetamínu, v súhrne prekurzorov a omamných a psychotropných látok v celkovej hodnote podľa NPDJ najmenej 4.781.600 eur, pričom metamfetamín aj kokaín je podľa Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

obžalovaný M. S. tento skutok spáchal, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 16.05.2012 č. k. 3T/184/2011-590, v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 23.08.2012 sp. zn. 6To/95/2012, právoplatne odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere štyri roky so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia,

obžalovaný V. W. tento skutok spáchal, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 26.09.2014 č. k. 5T/38/2013, v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 15.01.2015 sp. zn. 5To/68/2014, právoplatne odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. d)

Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere štyri roky a dva mesiace so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia».

Najvyšší súd za to uložil obvineným:

Z. J. podľa § 172 ods. 4, § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 24 rokov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona mu uložil trest prepadnutia majetku a podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona mu uložil ochranný dohľad na 2 roky.

O. A. podľa § 172 ods. 4, § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 20 rokov a 6 mesiacov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona mu uložil trest prepadnutia majetku a podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona mu uložil ochranný dohľad na 2 roky.

M. S. podľa § 172 ods. 4, § 38 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 22 rokov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona mu uložil trest prepadnutia majetku a podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 15. júna 2022, sp. zn. 8T/10/2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona mu uložil ochranný dohľad na 2 roky.

F. G. podľa § 172 ods. 4, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 23 rokov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona mu uložil trest prepadnutia majetku a podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona mu uložil ochranný dohľad na 2 roky.

A. X. podľa § 172 ods. 4, § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 22 rokov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona mu uložil trest prepadnutia majetku a podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona mu uložil ochranný dohľad na 2 roky.

O. S. podľa § 172 ods. 4, § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona mu uložil trest prepadnutia majetku a podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. marca 2022, sp. zn. 3Ntc/1/2022, v spojení s uznesením najvyššieho súdu zo 6. júla 2022, sp. zn. 2 Urto 4/2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona mu uložil ochranný dohľad na 1 rok.

V. W. podľa § 172 ods. 4, § 38 ods. 2, § 41 ods. 3 Trestného zákona spoločný trest odňatia slobody vo výmere 21 rokov a 8 mesiacov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 3 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil rozsudok Okresného súdu Trnava z 27. novembra 2018, sp. zn. 34T/74/2018, vo výrokoch o vine pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d), ods. 2 písm. a), c) s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, treste odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a

treste prepadnutia veci. Podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona mu uložil trest prepadnutia majetku a podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona mu uložil ochranný dohľad na 2 roky.

Ďalšími výrokmi podľa § 83 ods. 1 písm. b) Trestného zákona zhabal veci špecifikované vo výrokovej časti tohto rozsudku a podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolania obvinených Z. J., O. A., M. S., F. G., A. X. a V. W..

II.

Dovolania a ich doplnenia

II.1. obvinený Z. J.

podal dovolanie proti rozsudku najvyššieho súdu, ako i jemu predchádzajúcemu konaniu z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a), b), c), e), g) a i) Trestného poriadku.

Skutkový stav uvedený v obžalobe podľa obvineného nezodpovedal jeho kvalifikácii ako zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona. Ani dokazovaním na hlavnom pojednávaní sa nepreukázala hierarchická štruktúra a koordinácia medzi jednotlivými úrovňami skupiny, a preto v tejto veci nebola založená príslušnosť Špecializovaného trestného súdu, čo tento súd mal zistiť po podaní obžaloby.

Odvolací súd podľa obvineného konal v nezákonnom zložení, pretože nahradenie sudcu JUDr. Martina Piovarsyho, ktorý v čase konania verejného zasadnutia čerpal dovolenku, sa podľa § 51 ods. 4 písm. a) zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch malo uskutočniť náhodným výberom a nie podľa čl. XVI ods. 4 Rozvrhu práce najvyššieho súdu na rok 2022 sudkyňou JUDr. Janou Kostolanskou.

K zásadnému porušeniu obhajovacích práv podľa názoru obvineného malo dôjsť jeho odsúdením na základe účelových výpovedí a neodôvodneným zamietnutím jeho návrhov na doplnenie dokazovania.

Výpoveď nedôveryhodného svedka L. G. považuje za nepravdivú a účelovú, nakoľko jeho ochota vypovedať bola podmienená neprimeranou výhodou. Podľa obvineného to bol svedok L. G., kto riadil obchod s tabletkami, zabezpečoval výrobu pervitínu a klamal o svojom podriadenom postavení, pretože inak by nemohol získať benefit v podobe podmieneného zastavenia trestného stíhania. Pre vyslovenie záveru o dôveryhodnosti tohto svedka pritom nestačí, ak jeho výpoveď je potvrdzovaná iba v rámci jeho vlastnej trestnej činnosti. Uvedené platí obdobne aj vo vzťahu k svedkom JUDr. Mgr. H. A., D. X. a O. X., ktorých trestné stíhania boli podmienne zastavené. Prvostupňový súd okrem toho nevyhodnotil rozpory vo výpovedi svedka L. G. ani jej rozpory s výpoveďami svedkov JUDr. Mgr. H. A., O. A., O. S., M. M. a O. M., priznávajúcich sa k drogovej trestnej činnosti, z ktorých je možné zistiť, že v Z. obchodoval s tabletkami iba L. G., ktorý obišiel M. „H.“ a skontaktoval sa priamo na dovozcu tabletiiek JUDr. Mgr. H. A.. Svedok L. G. podľa obvineného nevedel uviesť jedinú situáciu, kedy mal tomuto svedkovi poskytnúť ochranu pred odberateľmi. Obvinený poprel, že by tomuto svedkovi požičal 15 000 eur na „rozbeh“ obchodovania, pričom súdy sa týmto jeho dôkazne podloženým tvrdením (zápisníkom šedej farby zaisteným pri domovej prehliadke) nijako nezaoberali. Odôvodnenie dôveryhodnosti svedka L. G. zo strany súdov považuje za nedostatočné. Obvinený sa v tejto súvislosti nestotožňuje so záverom odvolacieho súdu, že nedôveryhodnosť svedka L. G. nespôsobuje skutočnosť, že vykonaným dokazovaním neboli preukázané všetky znaky zločineckej skupiny, hoci tento svedok opisoval štruktúru a fungovanie zoskupenia osôb, ktoré osobne vnímal ako zločineckú skupinu. Špecializovaný trestný súd podľa obvineného v rozpore s dôkazmi vyhodnotil skutkový stav tým spôsobom, že bol hlavou organizovanej skupiny. Výpoveď svedka L. G. v tomto smere majú podporovať výpovede svedkov O. A. a JUDr. Mgr. H. A., hoci O. A. podľa obvineného uviedol úplne inú farbu oplotenia okolo domu, v ktorom býval a kam mu mal dovážať drogy, pričom z kamerového záznamu vyplynulo, že tam počas niekoľkých súvisle zaznamenaných mesiacov nebol ani raz. Obvinený ďalej upozornil, že auto, v ktorom mal svedok L. G. vidieť M. S. počas toho, ako sa s ním (obvineným) mal stretnúť v rodinnom dome na S. ulici, podľa dopravného inšpektorátu nikdy neexistovalo. Podľa obvineného nie je pravda ani to, že by

výpoveď svedka L. G. bola potvrdzovaná svedkami M. G., W. N., O. G. a M. G.. Výpoveď svedka L. G. ohľadne množstva prekurzorov vyvracia výpoveď svedka JUDr. Mgr. H. A.. Podľa obvineného bola v konaní spochybnená aj dôveryhodnosť svedkov D. X. a O. X., keďže prvý z menovaných okrem toho, že nakupoval drogy u L. J. a predával ich osobám na ulici, vypovedal iba v rovine domnienok. Svedok O. X. s výnimkou toho, že roky predával drogy od L. J., nedokázal spontánne vypovedať. Obvinený v tomto ohľade poukázal na svedka O. S., ktorý uviedol, že je stíhaný pre drogovú trestnú činnosť v inej veci a že v tejto veci ho v prípravnom konaní naviedol vypovedať svedok O. X., s ktorým bol vo väzbe a ktorý mu vtedy mal povedať, že potrebujú ešte jedného dobrého svedka a že mu za to dokáže zabezpečiť výhody v podobe zastavenia trestného stíhania a prepustenia z väzby. Svedok M. G. k skutkom nevedel nič uviesť a o tom, že ho pred výsluchom navštívili príslušníci z národnej kriminálnej agentúry, vypovedal aj svedok A. O., ktorý mal podobnú skúsenosť a ktorý sa odklonil od svojej skoršej výpovede z prípravného konania. K výpovedi svedka V. D., že mu raz predal kokaín pre vlastnú potrebu, uviedol, že naňho nebola podaná obžaloba za držbu omamných látok pre vlastnú potrebu. K výpovedi svedka O. Z. uviedol, že mu nebolo umožnené klásť otázky tomuto svedkovi, nakoľko pred súdom odmietol vypovedať, pričom v prípravnom konaní tvrdil, že všetky informácie má od T. Z., ktorý na hlavnom pojednávaní poprel pravdivosť výpovede svedka O. Z.. Výpoveď svedka O. Y. považuje za účelovú, lebo ide o spolupracujúceho obvineného, ktorému bol uložený trest pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu. Obvinený ďalej poukázal na rozpor vo výpovediach svedkov A. A. a O. Y. ohľadne cien metamfetamínu a skutočnosť, že výsluch svedka A. A. bol realizovaný prokurátorom JUDr. Danielom Lipšicom, ktorý bol v minulosti jeho obhajcom v inom konaní. Špecializovaný trestný súd zároveň podľa obvineného úplne odignoroval výpovede obžalovaných a svedkov, ktorí uvádzali skutočnosti v jeho prospech. Obvinený ďalej uviedol, že v konaní namietal stanovenie hodnoty a množstva metamfetamínu v znení skutku, nakoľko súd doň započítal aj mesiace na prelome rokov, kedy podľa svedka JUDr. Mgr. H. A. nebolo možné dodávať tabletky Cirrus. Čo sa týka ceny metamfetamínu, namietol, že bola určená na základe informácií polície, hoci jednotliví svedkovia vypovedali, že cena za gram sa v danom období pochybovala od 16 do 25 eur, čo je výrazne pod cenu 45 eur, ktorú si osvojil súd na základe výpovede svedkyne Mgr. N. C.. Obvinený nesúhlasí so záverom odvolacieho súdu, podľa ktorého výpovede obžalovaných F. G. a A. X. neoslabili dôkaznú situáciu ustálenú súdom prvého stupňa, pretože títo potvrdili, že s ním nepáchali drogovú trestnú činnosť, čím spochybnili výpovede svedkov L. G. a O. Y..

Obvinený namietol, že Špecializovaný trestný súd odmietol jeho návrh na doplnenie dokazovania bez primeraného odôvodnenia, hoci ním navrhované dôkazy mali významne zmeniť skutkový stav a vyvrátiť výpovede spolupracujúcich obvinených a nedôveryhodných svedkov. Uviedol, že prvostupňový súd nevykonal výsluch svedkov N., Z., M. a G., ktorí mu mali poskytovať ochranu na polícii a prokuratúre a ktorých identitu svedok L. G. ozrejmil až na hlavnom pojednávaní. Okrem toho navrhoval: (i) výsluch svedkov N. a V. k tvrdeniam svedka V. S., (ii) prečítanie doslovných prepisov záznamov z telekomunikačnej prevádzky, (iii) výsluch svedkov N. Z. a S. N., ktorí sú v skutku 1.) uvedení ako osoby činné pre zločineckú skupinu a ktorí mali plniť pokyny členov tejto skupiny, (iv) zabezpečiť účasť obžalovaných F. G. a A. X. k tvrdeniam svedka L. G., že práve s týmito osobami mal (obžalovaný) začať svoj obchod s prekurzormi. Obvinený zdôraznil, že výsluch týchto osôb nebol dôležitý iba ohľadne záveru o (ne)existencii zločineckej skupiny, ale aj pre riadne posúdenie dôveryhodnosti svedka L. G..

Dôvod, pre ktorý mali byť vylúčení všetci členovia senátu na prvostupňovom súde, podľa obvineného spočíva v ich účasti na vydaní skorších rozsudkov Špecializovaného trestného súdu z 11. decembra 2019, sp. zn. 3T/42/2019, zo 7. mája 2020, sp. zn. 3T/12/2020, zo 6. februára 2020, sp. zn. 4T/1/2020, z 20. mája 2020, sp. zn. 4T/7/2020, a zo 14. januára 2021, sp. zn. 4T/34/2020, ktoré porušujú jeho prezumpciu nevinoty.

Námietka použitia nezákonného dôkazu súvisí s postavením L. G. ako svedka v tomto konaní. Zo skutkov i vykonaného dokazovania je totiž zjavné, že tento svedok bol organizátorom aj objednávateľom inkriminovanej trestnej činnosti, a preto mu nemohol byť poskytnutý benefit v podobe podmieneného zastavenia trestného stíhania. Nesprávnosťou uvedeného postupu prokurátora sa však súdy nezaoberali.

Obvinený v tejto súvislosti uviedol, že z výrokovej časti druhostupňového rozsudku nevyplýva, kto mal byť organizátorom inkriminovanej trestnej činnosti, a preto použitie kvalifikačného znaku podľa § 172 ods. 2 písm. c) v spojení s § 138 písm. i) Trestného zákona nemá oporu v znení skutku. Bez uvedenia konkrétnych skutkových zistení bol za organizátora označený iba vo výrokovej časti prvostupňového rozsudku.

S ohľadom na uvedené obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa ním deklarované dovolacie dôvody opierajú, aby zrušil napadnutý rozsudok a najvyššiemu súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Okrem toho navrhol, aby dovolací súd vo vzťahu k jeho osobe prerušil výkon napadnutého rozsudku až do rozhodnutia o dovolaní.

II.2. obvinený O. A.

podal dovolanie proti rozsudku najvyššieho súdu, ako i jemu predchádzajúcemu konaniu z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), e) a i) Trestného poriadku.

Zásadné porušenie obhajovacích práv je podľa obvineného dané tým, že najvyšší súd sa v napadnutom rozhodnutí nezaoberal námietkami, ktoré uplatnil najmä vo svojom odvolaní.

Sudcovia, ktorí v tejto veci konali a rozhodovali na súde prvého stupňa, mali byť podľa obvineného vylúčení, nakoľko svojou účasťou na vydaní skorších rozhodnutí predčasne vyslovili záver o jeho vine za trestnú činnosť, ktorá je predmetom tohto konania. Predsedu senátu JUDr. Igora Králiku a sudcu JUDr. Petra Pulmana, LL.M. má vylučovať ich účasť na vydaní rozsudkov Špecializovaného trestného súdu zo 6. februára 2020, sp. zn. 4T/1/2020, 20. mája 2020, sp. zn. 4T/7/2020, 14. januára 2021, sp. zn. 4T/34/2020. Sudcu JUDr. Jána Giertliho má vylučovať jeho účasť na vydaní rozsudkov Špecializovaného trestného súdu z 11. decembra 2019, sp. zn. 3T/42/2019, 7. mája 2020, sp. zn. 3T/12/2020.

V súvislosti s deklarovanou nesprávnou kvalifikáciou skutku a nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia obvinený namietol, že v skutku nie sú uvedené skutočnosti, ktoré by uňho opodstatňovali použitie kvalifikačných znakov spočívajúcich v spáchaní činu závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas podľa § 172 ods. 2 písm. c) v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona a vo veľkom rozsahu podľa § 172 ods. 4 písm. c) Trestného zákona.

K rozsahu trestnej činnosti obvinený uviedol, že zo skutku, resp. jeho dielčích skutkov nie je zrejmé, aké konkrétne množstvo omamnej a psychotropnej látky sa spája s jeho osobou. Z tohto pohľadu považuje za pochybenie, ak súdy pri stanovení rozsahu trestnej činnosti v jeho prípade vychádzali z celkového množstva drog. Okrem toho v skutku mala byť uvedená koncentrácia účinnej látky schopná ovplyvniť psychiku človeka, pretože inak nejde o látku schopnú nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka, resp. návykovú látku. Rozsah drogovej trestnej činnosti pritom podľa obvineného nie je možné ustáliť na základe tvrdení svedkov, keďže títo predmetnú látku nepodrobili laboratórnemu skúmaniu za účelom zistenia prítomnosti účinnej látky.

Päť dielčích útokov, ktoré sú mu pripisované, podľa obvineného nenapĺňa kvalifikačný znak páchania trestného činu po dlhší čas, a to jednak z dôvodu, že uňho nebolo ustálené presné množstvo drogy a tiež preto, že medzi jednotlivými útokmi nie je zachovaná časová súvislosť.

Okrem toho obvinený v kontexte rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 1. augusta 2025 vo veci C-544/23 (BAJI Trans) poukázal na novelu Trestného zákona, ktorá zmenila sumu zodpovedajúcu veľkému rozsahu zo 135 000 eur na 650 000 eur, čo zásadne ovplyvňuje kvalifikáciu skutku, podľa ktorého sa mal dopustiť trestnej činnosti v rozsahu 360 000 eur.

Obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že napadnutým rozhodnutím bol porušený zákon v

príslušných ustanoveniach, aby zrušil toto rozhodnutie a vec vrátil najvyššiemu súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

II.3. obvinený M. S.

podal dovolanie proti rozsudku najvyššieho súdu, ako i jemu predchádzajúcemu konaniu z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), e), i) a h) Trestného poriadku.

Zásadné porušenie svojich obhajovacích práv odvodzuje z toho, že súdy odmietli vypočuť svedkov M. B., B. prezývaného W., O. W., O. N. či M. O., o ktorých svedkovia A. O. a O. O. vypovedali, že ide o osoby, s ktorými mal páchať trestnú činnosť. Týmto postupom bol ukrátený o možnosť konfrontácie navrhovaných svedkov s dvoma naposledy menovanými svedkami.

Doplnenie dokazovania podľa obvineného bolo žiaduce aj pre potrebu dôkladnejšieho preverenia výpovede svedka L. G., ktorú považuje za účelovú s cieľom získať vlastnú antirepresívnu výhodu. Ustálenie skutkového stavu iba na dôkazoch obžaloby, bez riadneho vysvetlenia, prečo nebolo vyhovené jeho dôkazným návrhom, nepovažuje za objektívne.

Dôvod na vylúčenie všetkých členov senátu, ktorí v tejto veci konali a rozhodovali na súde prvého stupňa, podľa obvineného zakladá skutočnosť, že títo sudcovia svojou účasťou na skorších rozhodnutiach predčasne vyslovili záver o jeho vine, čím porušili jeho prezumpciu nevinoty. Konkrétne sudca JUDr. Ján Gierlti účasťou na vydaní rozsudkov z 11. decembra 2019, sp. zn. 3T/42/2019, a zo 7. mája 2020, sp. zn. 3T/12/2020, a sudcovia JUDr. Igor Králik a JUDr. Peter Pulman, LL.M účasťou na vydaní rozsudkov zo 6. februára 2020, sp. zn. 4T/1/2020, 20. mája 2020, sp. zn. 4T/7/2020, a 14. januára 2021, sp. zn. 4T/34/2020. Pochybnosť o nestrannosti dotknutého senátu má dokresľovať skutočnosť, že súd po tom, čo vykonal dôkazy navrhnuté prokurátorom, odmietol jeho návrhy na doplnenie dokazovania.

Ku kvalifikačnému pochybeniu podľa obvineného došlo použitím § 172 ods. 2 písm. c) s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona, a teda posúdením jeho skutku ako spáchaného organizovanou skupinou. Samotný nákup prekurzorov podľa obvineného nemožno považovať za činnosť pre organizovanú skupinu ani za členstvo v takej skupine, ale iba za páchanie trestnej činnosti vo forme spolupáchateľstva. Drogová trestná činnosť je takmer vždy spojená s účasťou viacerých osôb, ktoré však nevyhnutne nekonajú v spoločnom záujme a ani po predchádzajúcej dohode. Je bežné, že jedna osoba drogy vyrobí, predá ich inej osobe a tá drogy predá dilerom alebo konzumentom; takýto reťazec obchodných vzťahov však bez ďalšieho nepredstavuje organizovanú skupinu.

V konaní podľa obvineného neboli produkované také dôkazy, z ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že sa dopustil drogovej trestnej činnosti vo forme organizovanej skupiny, čo sa odzrkadlilo aj na znení skutku, z ktorého nevyplyva jednotiaci prvok v jeho činnosti s činnosťou ostatných obžalovaných. Chýba tu najmä akákoľvek dohoda páchať organizovane trestnú činnosť, rozdelenie úloh alebo jeho vedomosť o zapojení ďalších osôb v skupine s konkrétnou úlohou za účelom zvýšenia pravdepodobnosti úspešného spáchania zločinu.

Obvinený namietol, že napadnutým rozhodnutím mu bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený, s ohľadom na znenie skutku nepovažuje za súladný s čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a preto sa súd nemal riadiť trestnou sadzbou uvedenou v zákone.

Z týchto dôvodov obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa jeho dovolanie opiera, zrušil napadnutý rozsudok najvyššieho súdu a tomuto súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

II.4. obvinený F. G.

podal dovolanie proti rozsudku najvyššieho súdu, ako i jemu predchádzajúcemu konaniu z dôvodov

podľa § 371 ods. 1 písm. c), e) a h) Trestného poriadku.

Obvinený sa nestotožňuje s tým, ako sa sudy vysporiadali s jeho námietkou zaujatosti členov senátu súdu prvého stupňa, ktorí svojou účasťou na skorších rozhodnutiach týkajúcich sa iných obžalovaných (vydaných pod sp. zn. BB-3T/42/2019, BB-4T/1/2020, BB-3T/12/2020, BB-4T/7/2020 a BB-4T/34/2020), porušili jeho prezumpciu neviny, keďže tam uvedené skutky sú formulované totožne ako v tejto veci, vrátane jeho účasti na trestnej činnosti. Z týchto rozhodnutí [osobitne z rozsudku Špecializovaného trestného súdu zo 14. januára 2021, sp. zn. BB-4T/34/2020, pri skutku 2)], pritom nevyplyva žiadna zmienka o tom, že jeho vina za tam uvedené skutočnosti nebola predmetom ich posudzovania, resp. že pre rovnaký skutok je trestne stíhaný a že toto stíhanie ešte nebolo právoplatne skončené. Uvedené rozhodnutia boli zároveň oboznámené v rámci dokazovania v tejto veci.

Zaujatosť dotknutých sudcov má umocňovať, že naposledy označené rozhodnutie bolo vydané na základe vyhlásenia o vine obžalovaného L. J., ktorého výpoveď bola použitá aj na jeho (obvineného; pozn.) odsúdenie, za čo tomuto obžalovanému bol mimoriadne znížený trest podľa § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona. Prvostupňový súd tým podľa obvineného dal jasne najavo, že výpoveď obžalovaného L. J. považoval za pravdivú a preukázanú.

K zásadnému porušeniu svojich obhajovacích práv obvinený uviedol, že je nevinný a že bol odsúdený výlučne na výpovediach kajúcnikov, ktorí si tým zabezpečili podmienené zastavenia ich trestných stíhaní alebo nižšie tresty. Ich výpovede označil za nekonzistentné, vnútorne rozporné a navzájom si odporujúce. Títo kajúcnici ako obvinení mali prístup k ostatným výpovediam, a preto u nich nie je možné rozlíšiť, či si niektorú informáciu prečítali v spise alebo vymysleli.

V nadväznosti na to obvinený poukázal na skutočnosť, že prokurátor uzneseniami podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku podmienenčne zastavil trestné stíhanie spolupracujúcich obvinených L. G., JUDr. Mgr. H. A., O. M., F. T., D. X., O. X. a podľa druhého odseku naposledy uvedeného ustanovenia im určil, aby sa v priebehu plynutia skúšobnej doby podieľali na objasňovaní trestnej činnosti a usvedčovaní páchatel'ov v tejto veci. Takáto povinnosť podľa obvineného nie je v súlade so spravodlivosťou, lebo svedka motivuje vypovedať spôsobom, aby získal benefity, namiesto toho, aby vypovedal pravdivo. Tieto osoby získali faktickú beztrestnosť, pričom sudy v tomto smere nevyvodili žiadne dôsledky vo vzťahu k ich hodnovernosti.

Obvinený poukázal na to, že Špecializovaný trestný súd rozsudkami schválil všetky dohody o vine a treste medzi prokurátorom a obvinenými L. J., O. M., O. A., N. R., U. N., V. N., S. N., V. D., N. Z., M. G., W. N., A. M., O. G., O. X., L. M., W. O., A. T., A. M., O. Y. a H. Z., pričom všetkým mimoriadne znížil trest podľa § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona, lebo sa zvlášť významnou mierou podieľali na objasnení zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona. Rozhodnutiami v tejto veci však boli všetci obvinení podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodení spod obžaloby prokurátora pre skutok 1) obžaloby, tam právne posúdený ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý boli stíhaní. Benefity boli uvedeným osobám za danej situácie poskytnuté neopodstatnene - nezákonne, čo dopadá na spravodlivosť celého konania.

K vierohodnosti týchto spolupracujúcich osôb obvinený uviedol, že: (i) neboli vypočutí policajti podozriví z ovplyvňovania spolupracujúcich osôb (menovaní viacerými svedkami) ani obhajcovia spolupracujúcich obvinených, ktorí navádzali svojich klientov k priznaniu aj zo skutku kvalifikovaného ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona; (ii) uňho neboli nájdené žiadne drogy ani prostriedky na ich výrobu, resp. žiadne dôkazy objektívnej povahy ako odposluchy, prevody finančných prostriedkov či znalecké skúmanie; (iii) nenavrhol výsluch svedkov, ktorí by vypovedali nepravdivo v jeho prospech; (iv) mu nebolo umožnené vypočuť najdôležitejších svedkov obžaloby. Podľa obvineného neobstoí, že títo svedkovia boli vypočutí pred prvostupňovým súdom, pretože v čase ich výsluchu sa proti nemu viedlo konanie ako proti ušlému - nemohol teda ukladať pokyny obhajcovi, poukazovať na rozpory v ich výpovediach a konfrontovať ich.

Obvinený namietol, že mu bol uložený extrémne neprimeraný trest, a preto ide o trest uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby. V nadväznosti na stanovisko generálneho advokáta Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-544/23 (BAJI Trans) uviedol, že dovolací súd by mal vychádzať zo znenia Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024, podľa ktorého by ňo neprichádzalo do úvahy uznanie viny zo spáchania obzvlášť závažného zločinu a uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 23 rokov, keďže v jeho prípade nebola zaistená žiadna droga ani prekursor. Práve hmotnosť zaisteného materiálu je pritom podľa aktuálnej právnej úpravy určujúca pre stanovenie množstva drogy.

Na základe týchto výhrad obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že napadnutým rozsudkom najvyššieho súdu a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), e) a h) Trestného poriadku porušený zákon v § 2 ods. 4, ods. 9, § 31 ods. 1, § 34 ods. 1, ods. 2, § 319 Trestného poriadku, čl. 3 a čl. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 49 ods. 1, ods. 3 Charty základných práv Európskej únie v jeho neprospech. Aby zrušil tento rozsudok ako aj rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a najvyššiemu súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

II.5. obvinený A. X.

podal dovolanie proti rozsudku najvyššieho súdu, ako i jemu predchádzajúcemu konaniu z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a) až e) a i) Trestného poriadku.

Obvinený namietol nepríslušnosť Špecializovaného trestného súdu a najvyššieho súdu ako odvolacieho súdu z vlastného zistenia súdov, že nebol členom žiadnej zločineckej skupiny. Závery odvolacieho súdu o príslušnosti týchto súdov si podľa obvineného odporujú so zákonom a nemajú oporu v judikatúre. Správny postup podľa obvineného mal spočívať v postúpení veci okresnému súdu.

Sudcovia, ktorí v tejto veci vykonávali úkony na Špecializovanom trestnom súde, vrátane vydania prvostupňového rozsudku, mali byť podľa obvineného vylúčení podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku, pretože svojou účasťou na vydaní skorších rozhodnutí, resp. tam uvedenou formuláciou skutkových viet, predčasne zaujali záver o jeho vine za trestnú činnosť, ktorá je predmetom tohto konania. U predsedu senátu JUDr. Igora Králika a sudcu JUDr. Petra Pulmana, LL.M. ide o ich účasť na vydaní rozsudkov Špecializovaného trestného súdu zo 6. februára 2020, sp. zn. 4T/1/2020, 20. mája 2020, sp. zn. 4T/7/2020, 14. januára 2021, sp. zn. 4T/34/2020. Sudcu JUDr. Jána Giertliho má vylučovať jeho účasť na vydaní rozsudkov Špecializovaného trestného súdu z 11. decembra 2019, sp. zn. 3T/42/2019, 7. mája 2020, sp. zn. 3T/12/2020. Títo sudcovia zároveň opakovane rozhodovali o väzbe spoluobvinených, a teda posudzovali dôvodnosť ich trestného stíhania.

Odvolací súd podľa obvineného konal v nezákonnom zložení, lebo sudca JUDr. Martin Piovarsy, kvôli čerpaniu dlhodobej dovolenky, nemal byť zastúpený sudkyňou JUDr. Janou Kostolanskou podľa čl. XVI ods. 4 Rozvrhu práce najvyššieho súdu na rok 2022, ale náhodným výberom podľa § 51 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch.

Za ďalšie pochybenie obvinený označil skutočnosť, že sa voči nemu viedlo konanie ako proti ušlému, hoci na to neboli splnené podmienky podľa § 358 ods. 1 Trestného poriadku, resp. že zistenia o ich splnení sú svojvoľné a nepreukázané. Obvinený uviedol, že neušiel pred trestným stíhaním, neskrýval sa v cudzine, ale komunikoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, ktoré mali vedomosť o mieste jeho pobytu. Zdôraznil, že nemal úmysel sa skrývať a že samotná skutočnosť pobytu v cudzine nemôže založiť dôvod na konanie proti ušlému. Namietol, že orgány činné v trestnom konaní ani prvostupňový súd s ním nekonali, že nebol predvolaný na žiaden výsluch a odvolací súd odmietol vykonať dokazovanie v jeho prítomnosti.

Právne posúdenie skutku považuje za svojvoľné, nakoľko tento vo vzťahu k jeho osobe nie je

zrozumiteľný a preskúmateľný. Zo skutku nie je zrejmé, kedy a kde sa dopustil jednotlivých útokov pokračovacieho trestného činu. Namietol, že súdy svoje skutkové zistenia opreli iba o výpoveď spolupracujúceho svedka L. G. bez toho, aby skúmali jemu poskytnuté výhody a zaoberali sa jeho dôveryhodnosťou, čo nie je postačujúce pre vydanie odsudzujúceho rozsudku. Nesprávne zistenie súdov, že sa dopúšťal trestnej činnosti v rokoch 2015 až 2018, vychádza z výpovede naposledy menovaného svedka, ktorý nevypovedal o konkrétnych miestach a časoch odovzdávania liekov. Rozporné sú i jeho vyjadrenia o cenách. Namietol, že súdy nevyhodnotili dôkazy vo vzájomnej súvislosti a že s výnimkou výpovedí spolupracujúcich svedkov L. G. a O. Y. neexistujú žiadne priame dôkazy, ktoré by ho usvedčovali. Obvinený v tomto ohľade uviedol, že pravdivosť výpovede svedka L. G. k jeho osobe vylučujú najmä záznamy telekomunikačnej prevádzky tohto svedka, z ktorých vyplýva, že medzi nimi nebol žiaden kontakt. Výpoveď svedka L. G. vyvracia aj výpoveď spolupracujúceho svedka O. A., pričom súdy sa rozporom v týchto výpovediach nezaoberali. Túto výpoveď, ako aj výpovede svedkov D. X., O. X. a O. M., svedčiace v jeho prospech, však súdy nevyhodnotili. Výpovede svedkov považuje za rozporuplné, nejasné a nepreukazujúce, že by preberal tabletky, vyrábal z nich pervitín a ten predával. Zdôraznil, že v čase, keď sa voči nemu už nevedelo konanie ako proti ušlému, odvolací súd odmietol vykonať jeho konfrontáciu so svedkami vrátane L. G. a že z rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplýva, prečo boli odmietnuté jeho návrhy na doplnenie dokazovania. Z rozhodnutí podľa obvineného nevyplýva, o ktoré dôkazy súdy opreli svoje zistenia a akými úvahami sa spravovali pri hodnotení vykonaných dôkazov. Obvinený namietol, že odvolací súd nepomenoval svedkov, ktorých výpovede majú spochybňovať jeho výpoveď, ako aj výpoveď obžalovaného F. G.. Obžalovaný L. J., ktorý ho usvedčoval, mal tieto informácie iba z počutia. Obvinený poukázal na rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 12. augusta 2022, sp. zn. 12T/9/2021, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 29. marca 2023, sp. zn. 1 To 13/2022, v ktorom vystupovali rovnakí spolupracujúci svedkovia, ktorí ho nespájali s protiprávnymi aktivitami tam stíhaného F. G.. Z výpovedí niektorých spolupracujúcich svedkov zároveň vyplynulo, že ich výpovede boli nepravdivé a že boli orgánmi činnými v trestnom konaní prinútení vypovedať. Na takto (dôkazne nepodložený) skutkový stav nebolo možné aplikovať ustanovenia hmotného práva.

Obvinený v tejto súvislosti poukázal na konkrétne časti výpovedí svedkov (B. G., O. Y., L. M., A. T., F. T., O. A., M. M. a najmä L. G.), ktoré podrobil vlastnému hodnoteniu, zdôrazňujúc ich rozpornosť, motiváciu vypovedať a dôkaznú slabosť.

Právna kvalifikácia podľa obvineného nezodpovedá skutku, keďže sa v ňom neuvádza, že by neoprávnene nakladal s omamnými látkami.

Na podklade uvedeného obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že napadnutým rozsudkom najvyššieho súdu a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a) až e) a i) Trestného poriadku porušený zákon v § 172 ods. 1, ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 2 ods. 7, ods. 12, ods. 21, § 14, § 21 ods. 2 písm. b), § 163 ods. 3, § 272 ods. 3, § 315, § 358 ods. 1 Trestného poriadku, § 3 ods. 3, ods. 4, § 8 ods. 1 písm. a), § 9 a § 51 ods. 1, ods. 4, ods. 7 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v jeho neprospech. Aby vo vzťahu k jeho osobe zrušil tento rozsudok, jemu predchádzajúci rozsudok Špecializovaného trestného súdu i všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a vec prikázal Okresnému súdu Trnava, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Navrhol tiež, aby ho dovolací súd nevzal do väzby.

II.6. obvinený O. S.

podal dovolanie proti rozsudku najvyššieho súdu, ako i jemu predchádzajúcemu konaniu z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), e) a i) Trestného poriadku.

K vylúčeniu sudcov, ktorí v tejto veci konali a rozhodovali na prvostupňovom súde, malo dôjsť podľa obvineného z dôvodu ich účasti na skorších rozhodnutiach porušujúcich jeho prezumpciu nevinu. Vylúčenie predsedu senátu JUDr. Igora Kráľika a sudcu JUDr. Petra Pulmana, LL.M. odôvodňuje ich účasť na vydaní rozsudkov Špecializovaného trestného súdu zo 6. februára 2020, sp. zn. 4T/1/2020, 20.

mája 2020, sp. zn. 4T/7/2020, 14. januára 2021, sp. zn. 4T/34/2020. Sudcu JUDr. Jána Giertliho má vylučovať jeho účasť na vydaní rozsudkov Špecializovaného trestného súdu z 11. decembra 2019, sp. zn. 3T/42/2019, 7. mája 2020, sp. zn. 3T/12/2020.

K nesprávnej kvalifikácii obvinený uviedol, že zo skutku nevyplyva jeho začlenenie do organizovanej skupiny, a teda ako konkrétne sa mal podieľať na výrobe metamfetamínu v hodnote najmenej 135 000 eur a na základe čoho možno dospieť k záveru, že mal vedomosť o tom, že sa podieľal na výrobe najmenej 3 kg metamfetamínu. Svojím konaním iba pomohol a uľahčil činnosť obžalovaných a okrem jedného pokazeného varenia nebola preukázaná jeho vedomosť o množstvách vyrobeného metamfetamínu, a preto jeho účasť na skutku mala byť posúdená iba vo forme pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Nikdy sa na výrobe či distribúcii metamfetamínu nezúčastnil. Namietol, že mu bol pričítaný kvalifikačný znak spáchania trestného činu vo veľkom rozsahu, hoci o tom nemal vedomosť.

V tejto súvislosti uviedol, že zo strany súdov nedostal odpoveď na svoju obhajobu ohľadne nesprávnej kvalifikácie skutku a že súdy bez opory v skutkových zisteniach jeho zapojenie na trestnej činnosti posúdili ako spoluúčasť. Obvinený zároveň namietol, že najvyšší súd nerozhodol o jeho odvolaní proti výroku o vine.

Poukazujúc na závery rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 1. augusta 2025 vo veci C-544/23 (BAJI Trans), obvinený uviedol, že uňho v dôsledku zmeny Trestného zákona prichádza do úvahy iná kvalifikácia skutku, nakoľko trestnej činnosti sa mal dopustiť v rozsahu 135 000 eur a za veľký rozsah sa v súčasnosti považuje 650 000 eur.

V súlade s uvedeným obvinený navrhol, aby dovolací súd po vyslovení porušenia zákona v príslušných ustanoveniach zrušil napadnutého rozhodnutie a vec vrátil najvyššiemu súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

II.7. obvinený V. W.

podal dovolanie proti rozsudku najvyššieho súdu, ako i jemu predchádzajúcemu konaniu z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. b), c), e) a h) Trestného poriadku.

Rozhodnutie súdu v nezákonnom zložení a zároveň sudcami, ktorí mali byť vylúčení z vykonávania úkonov v tejto veci, spája so senátom Špecializovaného trestného súdu. Dotknutí sudcovia sa totiž zúčastnili na vydaní skorších rozhodnutí týkajúcich sa iných obžalovaných za totožné skutky, v ktorých sa menovite spomína vrátane popisu konania, ktorého sa mal dopustiť; ide o účasť sudcu JUDr. Jána Giertliho na vydaní rozsudkov z 11. decembra 2019, sp. zn. 3T/42/2019, a zo 7. mája 2020, sp. zn. 3T/12/2020, a sudcov JUDr. Igora Kráľika a JUDr. Petra Pulmana, LL.M na vydaní rozsudkov zo 6. februára 2020, sp. zn. 4T/1/2020, 20. mája 2020, sp. zn. 4T/7/2020, a 14. januára 2021, sp. zn. 4T/34/2020.

Zásadné porušenie svojich obhajovacích práv odvodzuje zo svojvoľného rozsudku najvyššieho súdu, ktorý nedáva odpoveď na jeho námietky, že prvostupňový rozsudok obsahuje rozporuplné tvrdenia, nepodložené závery a hodnotenie dôkazov bez vzájomnej súvislosti.

Prvostupňový súd v tomto ohľade ustálil skutok tak, že „V. W. pracoval pre organizovanú skupinu od roku 2016 do septembra 2017“ a že „M. S. vyrábal metamfetamín spolu s V. W.“, avšak k jeho osobe nekonkretizoval v akom období, koľkokrát ani v akom rozsahu. V skutku sa zároveň uvádza, že „V. W. spolu s ostatnými obžalovanými za obdobie rokov 2015, 2016, 2017 a 2018 zabezpečil prekurzory (tabletky) na výrobu metamfetamínu (pervitínu) o hmotnosti 1 557,9 kg, pričom bolo vyrobených najmenej 60 kg metamfetamínu v celkovej hodnote najmenej 4 5781 600 Eur.“

Obvinený ďalej namietol, že v odôvodnení prvostupňového rozsudku sa uvádza, že súd vychádzal z jeho výpovede z 26. novembra 2019, hoci tento dôkaz nebol vykonaný na hlavnom pojednávaní. Namiesto

toho súd nebral do úvahy jeho výpoveď z 3. septembra 2019, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní 28. septembra 2020; k tejto výpovedi súd uviedol, že obvinený v prípravnom konaní odmietol vypovedať, čo nie je pravda.

Prvostupňový súd z výpovede svedka D. X. z 24. augusta 2021 ustálil, že obvinený V. W. varil drogy pre L. J., avšak tento svedok vypovedal iba to, že „drogy bral od L. J. a podľa mňa si to dal uvariť do H. V. W.“. Nekonkretizoval teda, na základe čoho dospel k takémuto tvrdeniu a neuviedol ani to, v akom čase a množstve si to L. J. uňho mal dať uvariť.

V prvostupňovom rozsudku sa podľa obvineného tendenčne uvádza, že svedok O. X. na hlavnom pojednávaní konanom 24. augusta 2021 vypovedal o tom, že „o V. W. vedel, že varí“. V skutočnosti tento svedok vypovedal, že „čo sa týka V. W., bol som s ním vo výkone trestu, viem, že varil, neviem pre koho.“

Prvostupňový súd z výpovede svedka A. O. z 26. augusta 2021 vybral, že „v roku 2017 zháňal M. S. variča, aby ho naučil variť pervitín a začal s ním variť V. W., s ktorým sa M. S. po 2 až 3 mesiacoch pohádal a rozišli sa. Oboch videl variť pervitín asi 2 až 3 krát.“ Svedok však uviedol aj to, že M. S. a V. W. sa pohádali zhruba začiatkom roka 2018, pričom sa nevedel presne vyjadriť, koľko toho navarili - vypovedal, že to bolo len v malých množstvách.

Obvinený uviedol, že prvostupňový súd v rozsudku dospel k záveru, že ho usvedčuje aj výpoveď svedka L. G. z 24. a 25. novembra 2020, hoci tento svedok uviedol, že ho nepozná.

V rozpore s vykonanými dôkazmi je podľa obvineného záver prvostupňového súdu, že ho priamo usvedčujú výpovede A. O., O. X. a D. X. z toho, že bol varičom pervitínu a že tabletky na jeho výrobu zabezpečoval M. S. cez Z. J.. O. X. totiž vypovedal, že vedel o tom, že V. W. „varí“, no nepovedal pre koho. D. X. sa len domnieva, že varil pre L. J. a A. O. vypovedal v podstate zhodne ako obvinený, ktorého výpoveď z 3. septembra 2019 súd vôbec nevzal do úvahy.

Podľa obvineného si odporuje aj samotná výroková časť prvostupňového rozsudku, v ktorej sa na jednej strane uvádza, že V. W. bol členom organizovanej skupiny od roku 2016 do septembra 2017 a na inom mieste, že sa v rokoch 2015 až 2018 podieľal na výrobe metamfetamínu.

Obvinený namietol, že v konaní nebol preukázaný jeho vzťah k organizovanej skupine, resp. jeho vedomosť o organizovanej skupine. Súd si podľa neho „povyberal“ len to, čo sa mu hodilo do vopred prijatých skutkových zistení bez vyhodnotenia jednotlivých výpovedí a vysvetlenia, prečo niektorým časťam týchto výpovedí uveril a iným nie.

Podľa vlastných slov bol obvinený za konanie, ktoré opísal svedok A. O., ako aj on sám osobne, už odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava z 27. novembra 2018, sp. zn. 34T/74/2018; skutok uvedený v danej pokrýva obdobie od januára 2017 do 11. apríla 2018.

Uloženie trestu mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby má podľa obvineného naplňať uloženie trestu odňatia slobody v extrémnom rozpore s požiadavkou primeranosti. Uloženie tak vysokého trestu si zároveň vyžaduje primerané odôvodnenie.

Navrhol, aby dovolací súd po vyslovení porušenia zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dôvody jeho dovolania opierajú, zrušil napadnutý rozsudok najvyššieho súdu a tomuto súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

III. Posúdenie dovolaní súdom

Najvyšší súd ako súd dovolací po zistení, že dovolania obvinených spĺňajú všetky formálne podmienky podľa § 382 písm. a), b) a d) až f) Trestného poriadku, sústredil svoju pozornosť na ich vecnú stránku a dospel k záveru, že im nie je možné vyhovieť, nakoľko zrejším spôsobom nespĺňajú dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Dovolanie si nemožno zamieňať s odvolaním, ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorého typickou vlastnosťou je zúžený okruh otázok - dôvodov, ktoré môžu byť (za splnenia ďalších podmienok) predmetom súdneho prieskumu. Výpočet týchto dovolacích dôvodov je vymedzený v § 371 ods. 1 až 3 Trestného poriadku, pričom pre obvineného, generálneho prokurátora a osoby uvedené v § 369 ods. 5 Trestného poriadku sú dostupné len dôvody obsiahnuté v prvom odseku tohto ustanovenia.

Pokiaľ ide o východiská, s ktorými najvyšší súd pristupuje k posudzovaniu jednotlivých dovolaní, jeho viazanosť dôvodmi dovolania podľa § 374 ods. 1, ods. 2 a § 385 ods. 1 Trestného poriadku sa netýka formálno-právneho uplatnenia niektorého (či viacerých) z dovolacích dôvodov vymedzených v § 371 ods. 1 až ods. 3 Trestného poriadku, ale vecných chýb, ktoré dovolateľ namietol (rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 120/2012). Dovolateľ teda musí špecifikovať, ktorú časť rozhodnutia napáda (či spochybňuje zákonnosť rozhodnutia ako celku alebo len niektorý/é z jeho výrokov a prípadne aj konanie, ktoré predchádza tomu zodpovedajúcej časti) a v nadväznosti na to uviesť konkrétne chyby, ktoré majú zakladať nezákonnosť dotknutej časti rozhodnutia. Inými slovami zodpovednosť za kvalitu dovolania znáša sám dovolateľ, keďže iba ten určuje rozsah a hĺbku posudzovania veci dovolacím súdom. Dovolací súd nemôže na seba preberať vlastnú aktivitu dovolateľa a iniciatívne zisťovať chyby v napadnutom rozhodnutí alebo aj v jemu predchádzajúcom konaní, ktoré by zodpovedali niektorému z dovolacích dôvodov.

III.1. dovolanie obvineného Z. J.

napáda: (i) nepríslušnosť súdov, (ii) nezákonnosť zloženia senátu odvolacieho súdu, (iii) zaujatosť senátu prvostupňového súdu, (iv) nepreskúmateľnosť rozhodnutia ohľadne hodnovernosti spolupracujúcich osôb a odmietnutia jeho dôkaznej iniciatívy, (v) použité výpovede svedka L. G. z dôvodu spochybnenia jeho procesného postavenia v tomto konaní a (vi) nesprávnosť právneho posúdenia skutku z dôvodu prisúdenia kvalifikačného znaku spáchania trestného činu závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou.

Podľa § 371 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak vo veci rozhodol nepríslušný súd.

V súlade s ustálenou rozhodovacou praxou námietka o nepríslušnosti súdu podľa § 371 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sa musí vždy vzťahovať na jeho konečné rozhodnutie. Vyplyva to zo znenia tohto ustanovenia, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak vo veci rozhodol nepríslušný súd. V rámci tohto dovolacieho dôvodu tak nemožno úspešne namietat', že súd mal po podaní obžaloby vec postúpiť z dôvodu nedostatočných skutkových zistení pre prokurátorom použitú právnu kvalifikáciu inému súdu (rozhodnutie najvyššieho súdu uverejnené v Zbierke pod č. 27/2020).

Nadväzujúc na citovaný judikát, podľa § 280 ods. 1 veta prvá a veta druhá Trestného poriadku, ak zistí súd v zažalovanom skutku trestný čin, na ktorého prejednanie nie je príslušný, postúpi vec príslušnému súdu. Je však povinný rozhodnúť vec sám, ak ide iba o miestnu nepríslušnosť a obžalovaný ju nenamietal; rovnako je povinný sám vec rozhodnúť, ak by mala byť vec postúpená súdu toho istého druhu, avšak nižšieho stupňa, alebo ak by mala byť vec postúpená z okresného súdu podľa § 16 ods. 1 na iný okresný súd.

Naposledy citované ustanovenie v záujme procesnej ekonómie upravuje dve výnimky, za akých je súd povinný vo veci rozhodnúť, hoci v štádiu pred hlavným pojednávaním by bolo namieste vec postúpiť, pričom formuláciu „ak by mala byť vec postúpená súdu toho istého druhu, avšak nižšieho stupňa“ je potrebné vyložiť extenzívne tým spôsobom, že postihuje aj procesnú situáciu, ak Špecializovaný trestný súd v priebehu hlavného pojednávania zistí, že skutok vykazuje znaky skutkovej podstaty iného trestného činu, na prejednanie ktorého by bol príslušný súd s nižšou kompetenciou, a teda zostupne „vojenský súd“ podľa § 16 ods. 2 Trestného poriadku, mestský súd/okresný súd v sídle krajského súdu (ide o tzv. všeobecné súdy so špecializovanou agendou) a okresný súd (pozri odôvodnenie rozhodnutia uverejneného v Zbierke pod č. 27/2020, uznesenie najvyššieho súdu z 31. mája 2022, sp. zn. 1 TdoV

12/2021, a rozsudok najvyššieho súdu z 26. apríla 2023, sp. zn. 1 TdoV 3/2022).

V tomto ohľade tzv. kompetenčnú nadradenosť Špecializovaného trestného súdu voči ostatným všeobecným súdom zakotvuje § 16 ods. 5 veta prvá Trestného poriadku, podľa ktorej sa odseky 1 až 4 (upravujúce príslušnosť ostatných všeobecných súdov) nevzťahujú na trestné činy, ktoré patria do pôsobnosti Špecializovaného trestného súdu.

Z hľadiska štandardu ochrany základných práv možno zároveň uviesť, že obvinenému nevznikla ujma tým, že v jeho veci v prvom stupni konal Špecializovaný trestný súd a následne trojčlenný senát najvyššieho súdu v odvolacom konaní a päťčlenný senát najvyššieho súdu v dovolacom konaní, pretože ide o najvyššiu úroveň formácie súdnej moci v porovnaní s modelom, pri ktorom okresný súd koná v prvom stupni, krajský súd v odvolacom konaní a trojčlenný senát najvyššieho súdu v dovolacom konaní (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 13. decembra 2022, sp. zn. IV. ÚS 633/2022, uverejnené v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 97/2022).

Z uvedeného možno vyvodiť všeobecne platný záver, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku nie je spôsobilá naplniť okolnosť, ak namiesto vecne príslušného súdu rozhodol vo veci súd vyššieho stupňa, resp. súd s vyššou kompetenciou (rozsudky najvyššieho súdu z 26. apríla 2023, sp. zn. 1 TdoV 3/2022, a z 29. januára 2025, sp. zn. 2 TdoV 12/2024) a analogicky v prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ak vo veci rozhodol senát namiesto samosudcu (k tomu pozri rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 5/1971).

V tejto veci konal a rozhodol ako súd prvého stupňa Špecializovaný trestný súd, t. j. súd s najvyššou možnou kompetenciou, a preto namietanie jeho nepríslušnosti a priori nemôže naplniť § 371 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku ani žiaden iný dovolací dôvod.

Účinné uplatnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyžaduje podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku splnenie podmienky tzv. predchádzajúcej námietky dovolateľovi známej okolnosti, ktorá má zakladať uplatnený dovolací dôvod, najneskôr v odvolacom konaní (stanovisko uverejnené v Zbierke pod č. 11/2016-II.).

Obvinený k zloženiu odvolacieho senátu nevzniesol žiadne výhrady najneskôr počas verejného zasadnutia konaného 22. novembra 2022, hoci mu v tom nič nebránilo (k tomu pozri aj rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 52/2021), a preto dovolací súd k tejto námietke nemôže zaujať vecné stanovisko.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku môže naplniť, ak vo veci konal alebo rozhodol sudca, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

Všeobecné východiská k nestrannosti sudcu v súvislosti s jeho účasťou na rozhodovaní boli zhrnuté v bodoch 46. až 48. rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Meng proti Nemecku zo 16. februára 2021, sťažnosť č. 1128/17, v ktorom sa uvádza, že samotná skutočnosť, že sudca už v minulosti rozhodol o rovnakom trestnom čine, nemôže byť dôvodom na nadobudnutie obavy o jeho nestrannosť. Rovnako, ak sudca už rozhodoval o podobných, no nesúvisiacich obvineniach, alebo ak súdil spoluobvineného v samostatnom konaní, bez ďalšieho to nestačí na vyvolanie pochybností o nestrannosti tohto sudcu v neskoršej veci. Otázka nestrannosti sudcu nastáva (je relevantná - nie nutne opodstatnená), ak skorší rozsudok pri neskôr súdnej osobe za trestný čin spáchaný viacerými osobami obsahuje podrobné posúdenie jej úlohy - najmä ak sa v ňom uvádza konkrétne posúdenie jej účasti na trestnom čine alebo záver o naplnení všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu.

Nadväzujúc na predchádzajúci odsek, k pochybnostiam o nezaujatosti sudcu z dôvodu jeho účasti na vydaní rozsudku obsahujúcom informácie o účasti na spáchaní trestnej činnosti osobou, za ktorú je neskôr súdená rovnakým sudcom, však nedochádza, ak:

- uvedenie tejto osoby bolo nevyhnutné pre kvalifikáciu trestnej zodpovednosti skôr súdnej osoby a

- z jeho výrokovej časti alebo odôvodnenia je zrejmé, že ide o osobu, ktorá je len obvinená a stíhaná v samostatnom trestnom konaní, resp. iné vysvetlenie v tom zmysle, že jej vina ešte nebola právoplatne preukázaná (pozri napr. rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva vo veciach: Karaman proti Nemecku z 27. februára 2014, sťažnosť č. 17103/10, bod 68.; Mucha proti Slovenskej republike z 25. novembra 2021, sťažnosť č. 63703/19, body 57. až 58 a 61; Krátky proti Slovenskej republike z 15. februára 2024, sťažnosť č. 35025/20, bod 17.; Ondřej Bouša proti Českej republike z 26. júna 2025, sťažnosť č. 34067/23, bod 60.).

Európsky súd pre ľudské práva v tomto smere považuje za dôležité kontextuálne chápanie rozhodnutia, v súlade s ktorým je postačujúce, ak skoršie rozhodnutie v prípade trestnej súčinnosti a časovo odstupňovaných rozhodnutiach pomenúva osobu, o ktorej trestnej zodpovednosti sa má tým istým sudcom rozhodovať neskôr, ako samostatne stíhanú (k tomu pozri naposledy uvedený rozsudok).

Rozsudkami Špecializovaného trestného súdu z 11. decembra 2019, sp. zn. 3T/42/2019, a zo 7. mája 2020, sp. zn. 3T/12/2020 (na ktorých vydaní sa podieľal sudca JUDr. Ján Giertli), a zo 6. februára 2020, sp. zn. 4T/1/2020, 20. mája 2020, sp. zn. 4T/7/2020, a 14. januára 2021, sp. zn. 4T/34/2020 (na ktorých vydaní sa podieľali sudcovia JUDr. Igor Králik a JUDr. Peter Pulman, LL.M) boli tam (od)stíhané osoby uznané za vinné zo skupinovej trestnej činnosti vrátane zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, a preto zahrnutie tretích osôb do skutkov bolo opodstatnené. Inak povedané, na trestnej činnosti sa v uvedených veciach zúčastňovali viaceré osoby, ktorých označenie v skutkových vetách bolo dôležité z hľadiska individualizácie (nezameniteľnosti) skutkov a tiež adekvátneho posúdenia, akým spôsobom a v akej intenzite konanie tam odsúdenej osoby prispelo k spáchaniu trestného činu.

Pokiaľ ide o druhú podmienku, a teda jasné vyhradenie sa voči vysloveniu predčasného záveru o vine:

- v rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 11. decembra 2019, sp. zn. 3T/42/2019, sa v úvode skutkovej vety 1.) uvádza, že: «Z. J. ... O. A. prezývaný „O.“, F. G. prezývaný „T.“, M. S. a ďalšie nestotožnené osoby sú členovia zločineckej skupiny, ďalej osoby ... O. S. ... sú činní pre zločineckú skupinu (pričom všetky vyššie uvedené osoby sú stíhané v iných trestných konaniach a doteraz žiadna z nich nebola právoplatne odsúdená) ...»,
- v rozsudku Špecializovaného trestného súdu zo 7. mája 2020, sp. zn. 3T/12/2020, sa v závere skutkovej vety 1.) uvádza, že: «... osoby Z. J. ... O. A., F. G. ... M. S., O. S. ... V. W. ..., nie sú za uvedený skutok právoplatne odsúdení»,
- v rozsudku Špecializovaného trestného súdu zo 6. februára 2020, sp. zn. 4T/1/2020, sa v úvode skutkovej vety 1.) uvádza, že: «Z. J. ... O. A. prezývaný „O.“, F. G. prezývaný „T.“ ... M. S. ... a ďalšie nestotožnené osoby sú členovia zločineckej skupiny, ďalej osoby ... O. S. ... sú činní pre zločineckú skupinu (O. M. bol právoplatne odsúdený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-3T/42/2019 zo dňa 11.12.2019, všetky vyššie uvedené osoby sú stíhané v iných trestných konaniach a doteraz žiadna z nich nebola právoplatne odsúdená) ...»,
- v rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 20. mája 2020, sp. zn. 4T/7/2020, sa v úvode skutkovej vety 1.) uvádza, že: «Z. J. ... O. A. prezývaný „O.“, F. G. prezývaný „T.“ ... M. S. ... a ďalšie nestotožnené osoby sú členovia zločineckej skupiny, ďalej osoby ... O. S. ... (pričom osoby Z. J. ... O. A., F. G. ... M. S. ... O. S. ... sú stíhaní v samostatných konaniach a doteraz neboli právoplatne odsúdení) sú činní pre zločineckú skupinu ...» a
- v rozsudku Špecializovaného trestného súdu zo 14. januára 2021, sp. zn. 4T/34/2020, sa v úvode skutkovej vety 1.) uvádza, že: «S. W. (u ktorého trestné stíhanie doposiaľ nebolo právoplatne skončené) ... M. P. prezývaný „O.“, R. K. prezývaný „T.“ ... (u ktorých trestné stíhanie doposiaľ nebolo právoplatne skončené) ... J. Š. (u ktorého trestné stíhanie doposiaľ nebolo právoplatne skončené) ... sú členovia zločineckej skupiny, ďalej osoby ... M. Š. (u ktorého trestné stíhanie doposiaľ nebolo právoplatne skončené) ... od roku 2016 do septembra 2017 aj A. D. (u ktorého trestné stíhanie doposiaľ nebolo právoplatne skončené) ... boli činní pre zločineckú skupinu ...».

Z citovaného je zrejmé, že vo výrokovej časti všetkých rozsudkov sa v prvom a zároveň základnom skutku, opisujúcom sformovanie skupiny a jej zameranie na výrobu a distribúciu drog (čo tvorí podstatu

nasledujúcich skutkov v týchto rozsudkoch), vo vzťahu k obvinenému s menšími obmenami vyslovene uvádza, že je stíhaný v samostatnom konaní a o jeho vine doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté. Takto zvolená „výhrada“ sa zo systematického hľadiska a z povahy tzv. primárneho skutku implicitne vzťahuje aj na všetky naň vecne nadväzujúce skutky, ktoré tvoria súčasť toho istého rozsudku.

Viacerí obvinení odôvodňovali potrebu vylúčenia dotknutých sudcov aj ich účasťou na vydaní väzobných rozhodnutí, no tieto rozhodnutia nijako nešpecifikovali. Vo všeobecnosti však možno uviesť, že rozhodovanie o väzbe, súčasťou ktorého je posudzovanie dôvodnosti trestného stíhania, bez ďalšieho nevylučuje dotknutého sudcu z ďalšieho vykonávania úkonov trestného konania v danej veci (k tomu pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. októbra 2021, sp. zn. II. ÚS 513/2021, body 58. až 59). Tým menej by takáto okolnosť mala vylučovať sudcu z rozhodovania o spoluobvinenom, resp. v súvisiacej veci iného obvineného.

Na základe uvedeného možno dospieť k presvedčivému záveru, že účasť namietaných sudcov na skoršom rozhodovaní v súvisiacich veciach nezakladá objektívnu pochybnosť o ich nestrannosti v tejto veci, pre ktorú by mali byť vylúčení podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku.

Zásadné porušenie obhajovacích práv môže vyústiť do naplnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Právu na obhajobu zodpovedá povinnosť súdov riadne sa vysporiadať s podstatnými otázkami pre rozhodnutie. V tomto ohľade porušenie § 168 ods. 1 a § 176 ods. 2 Trestného poriadku, upravujúcich náležitosti súdneho rozhodnutia, môže viesť k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ak súd nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie a vinu obžalovaného založil iba na jednoduchom zovšeobecňujúcom konštatovaní, bez odkazu na vykonané dokazovanie a odôvodnenie všetkých pre vec rozhodujúcich skutočností (porovnaj s nálezmi uverejnenými v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 18/2021 a 9/2015). Za nedostatočné však nemožno považovať odôvodnenie, ak súdy na určitú skutkovú alebo právnu otázku zaujali odlišný názor, než aký zastáva strana v konaní.

Nadväzujúc na tieto východiská, skutkové zistenia v tejto veci boli súdmi ustálené predovšetkým na výpovedi svedka L. G. (s. 90 prvostupňového rozsudku), pri ktorom sa žiada najprv vo všeobecnosti poznamenať, že použiteľnosť výpovede osoby podozrivej z účasti na trestnej činnosti bez ďalšieho nevylučuje skutočnosť, že táto osoba sa rozhodla vypovedať výmenou za poskytnutie určitých antirepresívnych výhod (benefitov); takáto výpoveď inými slovami a priori nie je nezákonná, a teda hoci len na jej základe môže byť uznaná vina (uvedené zodpovedá aj legislatívnej úprave postavenia spolupracujúcej osoby v zmysle § 10 ods. 23 Trestného poriadku, ku ktorej došlo po právoplatnosti rozhodnutia v tejto veci). Európsky súd pre ľudské práva v tejto súvislosti, v záujme dodržania garancií spravodlivého procesu, kladie dôraz na dôsledné preverenie hodnovernosti takýchto svedectiev, ak sú pre danú vec podstatné.

Uvedenou povinnosťou sú zaviazané predovšetkým súdy prvého a druhého stupňa, nakoľko dovolací súd v zmysle § 371 ods. 1 písm. i), ods. 3 Trestného poriadku nie je oprávnený na základe iného než ministerského dovolania vstupovať do právoplatne ustálených skutkových zistení, s čím nevyhnutne súvisí posudzovanie závažnosti a hodnovernosti toho ktorého dôkazu (vrátane výpovede spolupracujúcej osoby). Dovolací súd si v takomto prípade môže splniť svoju prieskumnú povinnosť „iba“ v rámci vyššie priblíženého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, a teda či otázke hodnovernosti (podstatného) dôkazu bola zo strany nižších súdov venovaná dostatočná pozornosť.

Z tejto pozície možno dospieť k záveru, že hodnovernosť výpovede svedka L. G. bola posúdená komplexne. Súdy zohľadnili výhodu v podobe podmienenej zastavenia trestného stíhania podľa § 218 ods. 2 Trestného poriadku, ktorú tento svedok získal výmenou za svoju spoluprácu a skutočnosť, že obvinení mali možnosť pred súdom klásť tomuto svedkovi otázky a všemožne spochybniť jeho

výpoveď. Súd osobitne vyzdvihli, že svedok L. G. vypovedal v rozsahu celých dvoch pojednávacích dní a pritom spontánne, podrobne, plynule, logicky, zhodne s prípravným konaním a na otázky presvedčivo a rázne. Výpoveď svedka L. G. sa podľa súdov zhodovala s jeho úlohou v skupine (dodávateľ tabletiek na výrobu metamfetamínu) a výpoveďami osôb, s ktorými v rámci svojej činnosti prichádzal do kontaktu - menovite so svedkami JUDr. Mgr. H. A., O. M., O. A. a M. G. (s. 83 až 84 a 90 prvostupňového rozsudku). Odvolací súd tieto úvahy doplnil, keď zdôraznil (s. 66 druhostupňového rozsudku), že výpoveď svedka L. G. nebola jedinou usvedčujúcou výpoveďou, na základe ktorej boli obvinení uznaní za vinných a že na hodnovernosti jeho výpovede neuberajú ani niektoré obvinenými uvádzané nepresnosti.

Vo vzťahu k obvinenému prvostupňový súd zároveň konkrétne uviedol (s. 84 až 85 prvostupňového rozsudku), že z drogovej trestnej činnosti ho usvedčujú aj svedkovia A. A., V. D., M. G., O. Z., D. X., O. X., O. S., O. Y. a že jeho obhajoba o pôžičke bola vyvrátená výpoveďami svedkov M. G., W. N., O. G., M. G. aj zaznamenanou telekomunikačnou prevádzkou.

Špecializovaný trestný súd sa vysporiadal aj s námietkou nezákonného poskytnutia uvedeného benefitu svedkovi L. G. (s. 90 prvostupňového rozsudku). Z pohľadu je kľúčovým, že súdy primerane zohľadnili význam tohto benefitu.

Najvyšší súd vo svojej rozhodovacej činnosti už judikoval, že právu navrhovať dôkazy zodpovedá povinnosť súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a že vyhlásenie procesnej strany o tom, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania v záverečnej fáze súdneho konania, je konečným prejavom strany o disponovaní s právom na navrhovanie doplnenia dokazovania a v prípade predtým uplatnených návrhov na doplnenie dokazovania jednoznačným prejavom, že na pôvodných návrhoch na doplnenie dokazovania procesná strana netrvá, a teda že ich berie späť. Rešpektovanie takto prejavenej vôle strany súdom, nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (k tomu pozri rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 116/2014).

Dôvody, ktoré viedli súd k zúženiu rozsahu vykonaného dokazovania, a teda dodržanie povinnosti vyplývajúcej z § 168 ods. 1 Trestného poriadku, je potrebné hodnotiť individuálne ku každému dôkaznému návrhu, ktorého odmietnutie sa namieta. Spôsob, akým treba pristúpiť k takémuto posudzovaniu, poskytol Európsky súd pre ľudské práva v podobe tzv. Perna testu, ktorý pozostáva z posúdenia troch kritérií: (i) či žiadosť o doplnenie dokazovania bola dostatočne odôvodnená a či sa týkala podstaty obvinenia, (ii) či bol posúdený význam dôkazného návrhu a či v tejto súvislosti boli súdom poskytnuté dostatočné dôvody, prečo tento dôkaz nebol vykonaný a (iii) či odmietnutie dotknutého dôkazného návrhu malo dopad na celkovú spravodlivosť konania (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Murtazaliyeva proti Rusku z 18. decembra 2018, č. 36658/05, bod 158.). Z uvedených kritérií vyplýva všeobecné pravidlo, podľa ktorého čím pádnejšie sú dôvody návrhu na doplnenie dokazovania, tým presvedčivejšie by malo byť zdôvodnené, prečo takémuto návrhu nebolo vyhovené. Na strane druhej ani odmietnutie návrhu bez odôvodnenia či „ticho“ súdu vo vzťahu k dostatočne odôvodnenému a relevantnému návrhu na vykonanie dôkazu nutne nemusí viesť k záveru o porušení práva na spravodlivý proces. K tomu totiž nedochádza v dôsledku samotného nevyhovenia dôkaznému návrhu, ale len za situácie, ak by nevykonanie takého dôkazu súčasne predstavovalo závažný deficit z hľadiska splnenia povinnosti zistenia skutkového stavu veci, o ktorom nevznikajú dôvodné pochybnosti (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 3. februára 2021, sp. zn. 6 Tdo 1240/2020, bod 56. a v ňom uvedený rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Dorokhov proti Rusku zo 14. februára 2008, č. 66802/01, body 74. a 75.). Ak teda súdy v rámci vysporiadania sa s množstvom dôkazov síce opomenuli uviesť, prečo nevykonali určité navrhované dôkazy, súčasne sa však v ich rozhodnutiach zreteľne a bez dôvodných pochybností uvádza, že obvinený bol jednoznačne usvedčený na základe už vykonaných dôkazov, nemožno automaticky uzavrieť, že išlo o tzv. opomenuté dôkazy, t. j. také dôkazné návrhy, ktorých vykonanie by malo zásadný význam pre posúdenie riešenej otázky (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 4. augusta 2021, sp. zn. I. ÚS 177/2021, bod 27.).

V kontexte týchto teoretických východísk je potrebné v prvom rade uviesť, že obvinený v dovolaní namieta nedostatočné odôvodnenie odmietnutia jeho návrhov na doplnenie dokazovania, ktoré uplatnil pred súdom prvého stupňa (ako sú špecifikované v časti II.1. tohto rozhodnutia), hoci v odvolacom konaní svoju dôkaznú iniciatívu podstatne zúžil a pozmenil.

Obvinený v závere dokazovania na verejnom zasadnutí konanom 22. novembra 2022 vymedzil svoj záujem doplniť dokazovanie o: vecný dôkaz - tabletky Cirrus odňaté pri domovej prehliadke u obvineného H. A. o hmotnosti 35 kg, výsluchy svedkov JUDr. M. N., O. Z., pani M., M. G. a dôkaz, ktorý jednoznačne preukáže množstvo metamfetamínu vyrobeného a distribuovaného v rokoch 2015 až 2018 dotknutou skupinou. Odvolací súd tieto dôkazné návrhy podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol vykonať ako nadbytočné.

Medzi deklarovanými nedostatkami odôvodnenia rozsahu dokazovania v dovolaní a tým, aké návrhy obvinený uplatnil pred odvolacím súdom, existuje prienik iba pri jeho návrhoch na vypočutie svedkov JUDr. Jany N., O. Z., pani M. a M. G.. Za týchto okolností je pre dovolací súd relevantné, či sa súdy dostatočne vysporiadali iba s týmito návrhmi.

Odvolací súd o týchto dôkazných návrhoch obvineného formálne rozhodol na verejnom zasadnutí a svoje úvahy k tomu náležite zhrnul v odôvodnení napadnutého rozhodnutia (s. 72), keď uviedol, že ide o osoby, ktoré mali vypovedať k (ne)existencii zločineckej skupiny, a teda vo vzťahu k skutku 1.), z ktorého bol oslobodený. Výsluch dotknutých osôb mal podľa obvineného prispieť aj ku komplexnejšiemu posúdeniu dôveryhodnosti svedka L. G., avšak ako je zrejmé zo skoršej časti tohto rozhodnutia, uvedenú otázku súdy považovali za preukázanú inými dôkazmi a skutočnosťami.

V tejto súvislosti možno nad rámec poznamenať, že pokiaľ ide o zvyšné návrhy na doplnenie dokazovania, ktoré obvinený uplatnil na verejnom zasadnutí 22. novembra 2022, k tabletkám Cirrus odvolací súd v podstate uviedol, že v znení skutku nie je špecifikované množstvo tabletiiek, resp. že jeho predmetom nie je prechovávanie 35 kg tabletiiek Cirrus, a preto nie je ani zrejmé, čo sa týmto návrhom má objasniť. K tretiemu dôkaznému návrhu sa odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia výslovne nevyjadril, no ani obvinený vo svojom návrhu nešpecifikoval dôkaz, ktorým by sa malo jednoznačne preukázať množstvo vyrobeného a distribuovaného metamfetamínu v rozhodnom období.

Námietka nepoužiteľnosti, resp. nezákonnosti výpovede svedka L. G., spochybňujúca jeho procesné postavenie v tomto konaní, formálno-právne zodpovedajúca dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, je neopodstatnená.

Naposledy menovaná osoba vypovedala o skutočnostiach, ktoré vnímala vlastnými zmyslami, v tomto trestnom konaní nebola obžalovaná, a preto jej výsluch sa mohol uskutočniť iba v procesnom postavení svedka podľa § 261 a nasl. Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Tento dovolací dôvod pripúšťa dve navzájom sa nevylučujúce alternatívy námietok; prvá dovolateľovi umožňuje vyjadrovať nesúhlas s právnou kvalifikáciou skutku a druhá s nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia. Intenzita namietaného pochybenia zároveň musí zásadne ovplyvňovať postavenie obvineného (ide o podmienku vyjadrenú v § 371 ods. 5 Trestného poriadku). Nielen z uvedeného, ale aj priamo z dikcie vety za bodkočiarkou § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku pritom vyplýva, že prostredníctvom tohto dovolacieho dôvodu (ani iného dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Trestného poriadku) nemožno účinne uplatňovať námietky, ktorých cieľom je revízia nižšími súdmi ustálených skutkových zistení. Námietky tohto typu - skutkové, je v dovolacom konaní oprávnený vznášať iba minister spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku. Ak teda najvyšší súd koná na základe dovolania obvineného alebo generálneho prokurátora, prípade osôb uvedených v §

369 ods. 5 Trestného poriadku, nemôže preskúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku ani postup, akým súdy v konkrétnej veci vyhodnotili dôkaznú situáciu, keďže k takejto činnosti nedochádza aplikáciou hmotnoprávných, ale procesných ustanovení (k tomu pozri rozhodnutia uverejnené v Zbierke pod č. 57/2007-II. a 47/2014-II.). Inými slovami, najvyšší súd rozhodujúci na podklade dovolania obvineného je viazaný skutkovým stavom zisteným v pôvodnom konaní, pričom ani dovolateľom tvrdený extrémny nesúlad právoplatne zisteného skutku s vykonanými dôkazmi nenaplnia dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku (rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 14/2015-III.).

Obvineného nesúhlas s právnym posúdením skutku, koncentrovaný do spochybňovania kvalifikačného znaku spáchania činu závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou [§ 172 ods. 2 písm. b) v spojení s § 138 písm. i) Trestného zákona] je v kontexte § 371 ods. 5 Trestného poriadku a jemu prisúdených a nijako nenamietaných kvalifikačných znakov vrátane prísnejšieho znaku v podobe spáchania činu vo veľkom rozsahu podľa § 172 ods. 4 písm. c) Trestného zákona bez zásadnejšieho významu. Za danej situácie teda táto kvalifikačná námietka a priori nie je spôsobilá naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

III.2. dovolanie obvineného O. A.

napáda: (i) zaujatosť senátu prvostupňového súdu, (ii) nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu a (iii) nesprávnosť právneho posúdenia skutku z dôvodov potreby zohľadnenia neskoršieho priaznivejšieho zákona a prisúdenia kvalifikačných znakov spáchania trestného činu závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a vo veľkom rozsahu.

Najvyšší súd sa s otázkou nenaplnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku v kontexte tvrdeného porušenia prezumpcie neviny vysporiadal v časti III.1. tohto rozhodnutia, pričom tam uvedené všeobecné východiská a z nich prijaté závery platia rovnako aj na obvineného.

Najvyšší súd sa v časti III.1. tohto rozhodnutia vo všeobecnosti vyjadril k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku pri nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia.

Ako vyplýva zo všeobecných východísk dovolacieho posudzovania veci (zhrnutých v časti III. tohto rozhodnutia), dovolacia námietka musí byť uplatnená jasne a konkrétne. Obvinený ju však vymedzil iba všeobecným nesúhlasom s kvalitou napadnutého rozhodnutia, a preto nie je spôsobilá, aby sa ňou dovolací súd bližšie zaoberal.

Pochybenia v oblasti aplikácie hmotného práva možno účinne namietat' v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktorého všeobecnému vymedzeniu je venovaná pozornosť v skoršej časti (III.1.) tohto rozhodnutia.

Obvinený namieta právne posúdenie skutku s ohľadom na čl. 49 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie, resp. zásadu pôsobenia neskoršej priaznivejšej právnej úpravy (lex posterior mitius), ktorá je upravená aj v § 2 ods. 1 Trestného zákona.

V tomto kontexte dôvodnosť použitia priaznivejšej právnej úpravy, nadobudnutej účinnosť po právoplatnom skončení trestného stíhania, odvodzuje z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 1. augusta 2025 vo veci C-544/23 (BAJI Trans), ktorý sa vzťahuje na kasačnú sťažnosť v správnom konaní. Tento typ konania je však natoľko odlišný, že závery dotknutého rozhodnutia nemožno uplatniť pri dovolaní v trestných veciach.

Podľa čl. 49 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie nikoho nemožno odsúdiť za konanie alebo opomenutie, ktoré v čase, keď bolo spáchané, nebolo podľa vnútroštátneho alebo medzinárodného práva trestným činom. Takisto nesmie byť uložený trest prísnejší, než aký bolo možné uložiť v čase spáchania trestného činu. Ak po spáchaní trestného činu zákon ustanovuje miernejší trest, uloží sa tento trest.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného

v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší.

Z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 1. augusta 2025 vo veci C-544/23 (BAJI Trans) vyplýva, že odsúdenie nemožno považovať za právoplatné v zmysle čl. 49 ods. 1 poslednej vety Charty základných práv Európskej únie, ak ho možno napadnúť riadnym opravným prostriedkom. Ten pre potreby výkladu a aplikácie Charty základných práv Európskej únie autonómne definuje ako opravný prostriedok, ktorý je súčasťou riadneho priebehu konania a ktorý ako taký predstavuje procesný vývoj, s ktorým musí každý účastník konania rozumne rátať a ktorý strany konania môžu podať v lehote stanovenej zákonom a bez toho, aby museli odôvodniť výnimočné okolnosti, pričom je spôsobilý dosiahnuť zrušenie alebo zmenu odsudzujúceho rozsudku alebo uloženého trestu. Nie je pritom vôbec rozhodujúce, ako vnútroštátne právo a právna tória tento opravný prostriedok označujú, ani či predmetné odsúdenie je na vnútroštátnej úrovni chápané ako právoplatné.

Kasačná sťažnosť je široko koncipovaný opravný prostriedok, nakoľko je jediným opravným prostriedkom v správnom súdnom konaní, ak sa neberie do úvahy žaloba na obnovu konania (Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava : C. H. Beck, 2018, s. 1 593). Prípustnosť kasačnej sťažnosti podľa § 439 Správneho súdneho poriadku je založená na princípe generálnej klauzuly, čo znamená, že ňou možno napadnúť každé právoplatné rozhodnutie správneho súdu, ak zákon neustanovuje inak. Sťažnostnou legitímáciou v zmysle § 442 Správneho súdneho poriadku disponujú v rovnakom rozsahu všetci účastníci konania vrátane osoby zúčastnenej na konaní a účastníkmi konania o kasačnej sťažnosti je podľa § 448 Správneho súdneho poriadku ten, kto podal kasačnú sťažnosť, a tí, ktorí boli účastníkmi konania pred správnym súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie. Všeobecná lehota na podanie kasačnej sťažnosti je podľa § 443 ods. 1 Správneho súdneho poriadku jednomesačná. Ako sa ďalej uvádza v naposledy označenej odbornej literatúre (s. 1 603), dôvody kasačnej sťažnosti a ich uplatnenie nie sú v porovnaní s dovolacími dôvodmi upravenými Civilným sporovým poriadkom vymedzené tak striktné najmä preto, že konanie pred správnym súdom je jednoinštančné a kasačná sťažnosť je jediným opravným prostriedkom umožňujúcim preskúmať rozhodnutia správnych súdov. Kasačný súd podľa § 453 ods. 2 Správneho súdneho poriadku zároveň nie je striktné viazaný sťažnostnými bodmi, ak v jemu predchádzajúcom konaní správny súd nebol viazaný žalobnými bodmi. Podľa § 462 ods. 3 Správneho súdneho poriadku sa okrem toho pri rozhodovaní kasačného súdu uplatňuje prvok apelácie, keďže tento súd môže zmeniť rozhodnutie správneho súdu a sám vo veci rozhodnúť zamietnutím žaloby. Kasačná sťažnosť pritom v určitých prípadoch podľa § 446 Správneho súdneho poriadku má priamo zo zákona odkladný (suspenzívny) účinok a za podmienok ustanovených v § 447 ods. 1 Správneho súdneho poriadku tento účinok môže svojím rozhodnutím prelomiť kasačný súd aj vo zvyšných prípadoch.

Naproti tomu dovolanie podľa § 368 ods. 2 Trestného poriadku možno podať iba proti výslovne uvedeným právoplatným rozhodnutiam súdu, pričom ak dovolateľom je obvinený alebo generálny prokurátor, v súlade s § 369 ods. 2 Trestného poriadku musí ísť o rozhodnutie súdu druhého stupňa, t. j. po riadnom opravnom súdnom konaní s plným prieskumom veci. Na dovolateľa (s výnimkou ministra spravodlivosti ako špeciálneho dovolacieho subjektu) sa v tejto súvislosti podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku viaže podmienka účinného využitia riadneho opravného prostriedku, resp. zmena stavu vyvolaná rozhodnutím druhostupňového súdu na základe odvolania protistrany. Dovolanie podľa § 369 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku je oprávnené iniciovať zúžené spektrum osôb v porovnaní s odvolaním, pričom v dovolacom konaní sa podľa § 384 ods. 2 Trestného poriadku neuplatňuje zásada dobrodenia v súvislostiach (beneficium cohaesionis). V prípade, ak sa napadnuté rozhodnutie týka viacerých obvinených, dovolací súd je oprávnený posudzovať iba tú časť rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania, ktorá sa týka osoby, z ktorej iniciatívy začal dovolací súd konať. Rozhodnutie súdu druhého stupňa je právoplatné okamihom jeho vyhlásenia a zákon dovolateľovi umožňuje spochybniť súdne rozhodnutie dovolaním v nepomerne dlhšej - trojročnej lehote, ako je tomu pri riadnych opravných prostriedkoch (odvolanie možno podať v lehote 15 dní od oznámenia prvostupňového rozsudku a sťažnosť v lehote 3 pracovných dní od oznámenia uznesenia, ak zákon v

určitých prípadoch neupravuje ešte kratšiu lehotu), keďže tento mimoriadny opravný prostriedok netvorí súčasť riadneho procesu, resp. trestného stíhania ako je definované v § 10 ods. 14 Trestného poriadku. Dovolanie ako ďalšie procesné štádium teda nutne nenadväzuje v krátkej časovej súvislosti na jemu predchádzajúce konanie. V dovolaní podľa § 371 ods. 1 až ods. 3 Trestného poriadku možno namietať iba vybrané - a priori závažné pochybenia, pričom zákon pre účinné uplatnenie viacerých dovolacích dôvodov vyžaduje splnenie ďalších procesných podmienok v podobe tzv. skoršej výtky dovolateľovi známej okolnosti alebo privodenia dovolateľovi zásadnej zmeny v postavení. Dovolací súd je zároveň podľa § 385 Trestného poriadku striktne viazaný dovolacími námietkami a neprihliadne na ne iba v prípade zjavného obsahového nesúladu, a teda ak by svedčili v neprospech obvineného, hoci dovolanie bolo podané v jeho prospech. Dovolanie podľa § 368 ods. 4 Trestného poriadku nemá odkladný účinok s tým, že dovolací súd podľa § 380 ods. 4 Trestného poriadku môže rozhodnúť iba o odložení alebo prerušení výkonu napadnutého rozhodnutia.

V kontexte charakteristiky dovolania je potrebné osobitne zdôrazniť, že obvinený má v trestnom konaní (na rozdiel od správneho konania) k dispozícii riadny opravný prostriedok v podobe odvolania, ktorým môže vyvolať plnohodnotný prieskum rozhodnutia súdu prvého stupňa vrátane posúdenia otázky trestnosti činu a jemu uloženého trestu. Dovolanie v trestnom konaní znamená „nadštandard“ vychádzajúci z vôle zákonodarcu, než záväzok vyplývajúci z ústavne zaručených práv; v ustanovení čl. 2 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je zakotvené len právo na odvolanie v trestných veciach. Dovolanie teda nepredstavuje procesné štádium, s ktorým je v trestnom konaní nutné rozumne počítať.

Z uvedeného vyplýva, že dovolanie aj z pohľadu Charty základných práv Európskej únie spĺňa atribúty mimoriadneho opravného prostriedku, a preto relevantnou pre posúdenie trestnosti činu a uloženie trestu podľa čl. 49 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie a § 2 ods. 1 Trestného poriadku je priaznivejšia právna úprava účinná najneskôr v čase vynesenia rozhodnutia, ktorým sa trestné stíhanie právoplatne skočilo (k tomu pozri stanovisko uverejnené v Zbierke pod č. 59/2003 a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 25. septembra 2025, sp. zn. I. ÚS 549/2025, bod 10.).

Záverom, námietka spočívajúca v potrebe zohľadnenia priaznivejšej zmeny zákona pre obvineného, ktorá nastala po právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku (t. j. použitia zásady *lex posterior mitius* v dovolacom konaní), nezodpovedá žiadnemu z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Z formulácie skutku vyplýva, že obvinený sa v rámci organizovanej skupiny podieľal na zabezpečení prekurzorov - tabletiiek na výrobu metamfetamínu o hmotnosti 1 557,9 kg, z ktorých sa vyrobilo minimálne 60 kg metamfetamínu v hodnote najmenej 4 781 600 eur. Podľa týchto skutkových zistení sa obvinený osobne zúčastnil na inkriminovanej drogovej trestnej činnosti v rozsahu 360 000 eur (216 000 + 36 000 + 48 000 + 60 000 = 360 000 eur; k tomu pozri jednotlivé dielčie útoky súvisiace s obvineným), čo aj v jeho prípade podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona prevyšuje 133 000 eur, a teda sumu zodpovedajúcu veľkému rozsahu.

Aby určitá látka spĺňala definičné poňatie omamnej alebo psychotropnej látky, podľa § 2 ods. 1, ods. 2 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, musí byť spôsobilá vyvolať tam špecifikované účinky na človeka.

Konkrétna skutočnosť dôležitá pre trestné konanie môže byť preukázaná rôznymi dôkaznými prostriedkami, ktorých dôkazná sila sa môže líšiť. Tak je tomu aj pri skutkovom zistení o obsahu účinnej látky v droge, ktoré môže mať pôvod nielen v znaleckom skúmaní, ale aj (výhradne) vo výpovediach svedkov. Záver, či určitá okolnosť je dostatočne preukázaná vykonaným dokazovaním, je však pre svoj skutkový charakter podľa vety za bodkočiarkou § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku vylúčený z posúdenia dovolacím súdom.

Skutkové zistenie o účinkoch psychotropnej a omamnej látky je pritom obsahovo zahrnuté v samotnom označení látky v znení skutku - metamfetamínu, na ktorého výrobe a distribúcii sa obvinený podieľal (k

tomu pozri uznesenie najvyššieho súdu z 21. marca 2024, sp. zn. 5 Tdo 47/2023, bod 205.).

S ohľadom na správnosť prisúdenia závažnejšieho kvalifikačného znaku spáchania činu vo veľkom rozsahu [§ 172 ods. 4 písm. c) Trestného zákona] a obvineným nenamietnutý porovnateľný kvalifikačný znak spočívajúci v spáchaní činu závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou [§ 172 ods. 2 písm. b) v spojení s § 138 písm. i) Trestného zákona], je z pohľadu dovolacieho súdu nepodstatný obvineného nesúhlas s použitím kvalifikačného znaku spáchania činu závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas [§ 172 ods. 2 písm. b) v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona], nakoľko táto prípadná čiastková kvalifikačná nesprávnosť nie je spôsobilá privodiť podstatnú zmenu v postavení obvineného podľa § 371 ods. 5 Trestného poriadku [k splneniu tzv. materiálnej podmienky pri dovolacom dôvode uvedenom v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku pozri časť III.1. tohto rozhodnutia].

III.3. dovolanie obvineného M. S.

napáda: (i) zaujatosť senátu prvostupňového súdu, (ii) nepreskúmateľnosť odmietnutia jeho návrhov na doplnenie dokazovania, (iii) nesprávnosť právneho záveru o spáchaní činu závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou a (iv) neprimeranosť trestu.

K námietke porušenia prezumpcie neviny vybranými sudcami prvostupňového súdu, formálno-právne zodpovedajúcej dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, sa najvyšší súd v plnej miere vyjadril v časti III.1. tohto rozhodnutia, pričom tam uvedené závery sú rovnako použiteľné aj na obvineného, a preto najvyšší súd na ne bez ďalšieho odkazuje.

Najvyšší súd svoje teoretické východiská k nepreskúmateľnému odmietnutiu dôkaznej iniciatívy ako dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zhrnul v časti III.1. tohto rozhodnutia.

Obvinený na verejnom zasadnutí konanom 22. novembra 2022 navrhol vykonať výsluch obvineného F. G., ich vzájomnú konfrontáciu a tiež výsluchy svedkov O. W., O. N., M. O. a F. F..

Odvolací súd na tomto verejnom zasadnutí vypočul obvineného F. G., pričom obvinený (aktuálne posudzovaný dovolateľ) mu mal možnosť klásť otázky a vyjadriť sa k jeho výpovedi, čo aj využil. Zvyšné návrhy obvineného na vypočutie viacerých svedkov boli odvolacím súdom vyhodnotené podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku ako nadbytočné. Odvolací súd v tejto súvislosti uviedol, že výsluchy navrhovaných svedkov sa týkali snahy poprieť existenciu zločineckej skupiny, hoci za tomu zodpovedajúci skutok boli všetci obvinení oslobodení spod obžaloby (s. 70 až 72 druhostupňového rozsudku).

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je teda zistiteľné, prečo obvineného návrhom na doplnenie dokazovania nebolo v plnom rozsahu vyhovené. Obvinený pritom v dovolaní poukazuje aj na dôkazy (výsluchy svedkov M. B., B. prezývaného W. a konfrontáciu svedkov), ktoré odvolaciemu súdu nenavrhol vykonať (k tomu pozri vyššie uvedené rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 116/2014). Navrhovanými dôkazmi sa podľa obvineného mala okrem iného dôslednejšie preveriť hodnovernosť svedka L. G., avšak túto okolnosť súdy považovali za dostatočne preukázanú s ohľadom na súhrn viacerých dôkazov a ďalších okolností (k tomu pozri časť III.1. tohto rozhodnutia).

Obvineného kvalifikačná námietka, zodpovedajúca dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku (všeobecne rozobraného v časti III.1. tohto rozhodnutia) je v kontexte podmienky vyplývajúcej z § 371 ods. 5 Trestného poriadku bez zásadnejšieho významu, a preto irelevantná.

Popri namietanom kvalifikačnom znaku spočívajúcom v spáchaní činu závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou [§ 172 ods. 2 písm. b) v spojení s § 138 písm. i) Trestného zákona] boli totiž obvinenému priznané aj viaceré ním nespochybnené porovnateľné a jeden prísnejší kvalifikačný znak (ako to vyplýva aj zo skoršej časti tohto rozhodnutia). Ani prípadná dôvodnosť tejto námietky by teda nemala zásadnejší vplyv na postavenie obvineného, a preto by nemohla viesť k naplneniu dovolacieho

dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Týmto dovolacím dôvodom možno účinne namietat iba uloženie iného než zákonom uznaného druhu trestu v § 32 písm. a) až l) Trestného zákona alebo v prípade trestov, ktoré možno uložiť v rámci určitej sadzby, jej nedodržanie s pozitívnym alebo negatívnym dopadom pre obvineného. Z toho a contrario vyplýva, že dovolací súd nie je oprávnený preskúmať primeranosť uloženého trestu. Táto otázka podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku môže byť predmetom posúdenia najneskôr odvolacieho súdu.

Obvinený svoju námietku nekoncepoval ani jedným z uvedených spôsobov, pričom ním tvrdená extrémna neprimeranosť trestu nezakladá žiaden z dovolacích dôvodov podobne, ako keby sa v tejto súvislosti domáhal mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Trestného zákona (k tomu pozri stanovisko uverejnené v Zbierke pod č. 5/2011 a tam uverejnené rozhodnutia pod č. 58/2007-II, 51/2014 a 86/2015).

III.4. dovolanie obvineného F. G.

napáda: (i) zaujatosť senátu prvostupňového súdu, (ii) nepreskúmateľnosť rozhodnutia ohľadne hodnovernosti spolupracujúcich osôb, (iii) nesprávnosť skutkových zistení a (iv) neprimeranosť trestu.

Námietkou porušenia prezumpcie nevinu, ktorá má zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, sa najvyšší súd komplexne zaoberal v časti III.1. tohto rozhodnutia, pričom tam uvedené závery sa rovnako vzťahujú aj na obvineného.

Podstatná časť dovolania prechádza zo skutkovej argumentácie [ktorej nemožno priznať žiadnu relevanciu v zmysle vety za bodkočiarkou § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku] do výhrad ku kvalite odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, resp. aj jemu predchádzajúceho prvostupňového rozsudku, čo formálno-právne zodpovedá dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Zásadné porušenie svojich obhajovacích práv obvinený nesprávne odvodzuje primárne z toho, že bol uznaný za vinného z inkriminovanej trestnej činnosti; v tejto súvislosti sa domáha iného - pre seba priaznivého hodnotenia skutkového stavu, keď namieta, že záver o jeho vine sa opiera iba o rozporuplné výpovede tzv. kajúcnikov.

Z odôvodnení oboch rozhodnutí vyplýva, že skutkové zistenia týkajúce sa obvineného súdy založili najmä na výpovedi svedka L. G., podporenej výpoveďami viacerých svedkov: JUDr. Mgr. H. A., O. M., O. A., D. X., O. X., L. M., A. T., B. G., O. Y., O. M. a L. J. (s. 83 až 84 a 86 až 91 prvostupňového rozsudku a s. 55 až 68 a 70 druhostupňového rozsudku).

K použiteľnosti výpovede osoby podozrivej z účasti na trestnej činnosti vrátane potreby dôsledného preverenia hodnovernosti takéhoto (kľúčového) svedectva sa najvyšší súd vyjadril v časti III.1. tohto rozhodnutia.

Z uvedenej časti rozhodnutia zároveň vyplýva, že nižšie súdy vzali osobitne na zreteľ postavenie svedka L. G. ako spolupracujúcej osoby a že v tejto súvislosti sa dôsledne zaoberali hodnovernosťou jeho výpovede. Úvahy, ktoré najvyšší súd viedli k tomuto záveru, platia aj na obvineného, ktorého z inkriminovanej trestnej činnosti, o ktorej vypovedal svedok L. G., usvedčuje celý rad ďalších - vyššie menovaných svedkov.

K námietke, že svedkovi L. G. a ďalším bolo pri podmienenom zastavení ich trestných stíhaní uložené,

aby sa počas plynutia skúšobnej doby podieľali na objasňovaní trestnej činnosti a usvedčovaní páchateľov v tejto veci, je potrebné uviesť, že ide o zákonom vyslovene predpokladanú podmienku a postup upravený v § 218 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a teda okolnosť, ktorá nijako nediskriminuje výpoveď dotknutej osoby.

Obvinený v súvislosti s výpoveďami spolupracujúcich osôb a ich hodnovernosťou taktiež poukázal na svoju dôkaznú iniciatívu, ktorej nemalo byť vyhovené.

Na verejnom zasadnutí konanom 22. novembra 2024, t. j. v závere dokazovania pred odvolacím súdom, obvinený navrhol vykonať: (i) svoj výsluch, (ii) svoju konfrontáciu so svedkami L. G., A. T., L. M., O. M., O. Y., W. O., JUDr. Mgr. H. A. a (iii) vykonanie toxikologického vyšetrenia svedka L. G., resp. jeho skúmania znalcom. Odvolací súd vypočul obvineného a jeho zvyšné návrhy na doplnenie dokazovania podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol vykonať ako nadbytočné s tým, že tomu zodpovedajúce úvahy vyjadril v odôvodnení svojho rozhodnutia (s. 70 až 72 a 59).

Ako už celkom správne uviedol odvolací súd v napadnutom rozhodnutí (s. 58 až 59), hodnovernosť výpovede neoslabuje, ak určitá osoba vypovedala o zoskupení osôb, ktoré sama vnímala ako zločineckú skupinu a výmenou za to jej bola poskytnutá výhoda spolupracujúcej osoby, hoci vo výsledku súdy dospeli k právnomu záveru o nenaplnení všetkých znakov skutkovej podstaty zločinu založenia, zosnovania alebo podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona alebo kvalifikačného momentu spáchania činu ako člen nebezpečného zoskupenia v zmysle § 141 písm. a) Trestného zákona.

Zvyšnými námietkami, ktoré sa týkajú spolupracujúcich osôb, obvinený argumentuje v skutkovej rovine tým, že spochybňuje ich hodnovernosť, keď poukazuje na absenciu objektívnych usvedčujúcich dôkazov a tvrdí, že sa uňho nenašli žiadne drogy, ani prostriedky na ich výrobu. Takto formulovaným - skutkovým výhradám, ako už bolo viackrát konštatované v tomto rozhodnutí, nemožno priznať žiaden význam. Uvedené, s ohľadom na vyššie citované rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 116/2014 (v časti III.1.), platí aj na dôkazné návrhy, ktoré obvinený neuplatnil v záverečnej fáze dokazovania pred odvolacím súdom.

Námietke neprimeranosti uloženého trestu v štádiu dovolacieho konania nemožno priznať žiadnu relevanciu (ako sa k tomu najvyšší súd vyjadril v časti III.3. tohto rozhodnutia).

Pokiaľ obvinený vo vzťahu k výroku o treste poukázal na zmenu právnej úpravy, ku ktorej došlo po právoplatnom skončení tohto trestného stíhania a podľa ktorej by mu v súčasnosti bol za rovnaký trestný čin uložený miernejší trest, najvyšší súd odkazuje na časť III.2. tohto rozhodnutia, v ktorej je bližšie vysvetlená zásada pôsobenia neskoršej priaznivejšej právnej úpravy (lex posterior mitius) v súvislosti s dovolacím konaním v trestných veciach.

III.5. dovolanie obvineného A. X.

napáda: (i) nepríslušnosť súdov, (ii) zaujatosť senátu prvostupňového súdu, (iii) nezákonnosť zloženia senátu odvolacieho súdu, (iv) konanie v jeho neprítomnosti, (v) nepreskúmateľnosť rozhodnutia ohľadne jeho viny, hodnovernosti svedka L. G., rozporov vo výpovediach svedkov a jeho dôkaznej iniciatívy, (vi) nesprávne právne posúdenie skutku z dôvodu nenaplnenia objektívnej stránky základnej skutkovej podstaty trestného činu a záveru, že ide o pokračovací trestný čin a (vii) nesprávnosť skutkových zistení.

K neopodstatnenosti námietky nepríslušnosti Špecializovaného trestného súdu ako súdu prvého stupňa a v nadväznosti na to aj najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho, zodpovedajúcej dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, sa najvyšší súd vyjadril v časti III.1. tohto rozhodnutia, pričom tam uvedené závery platia aj na identicky vznesenú námietku obvineného.

Námietkou porušenia prezumpcie nevinoty sudcami, ktorí v tejto trestnej veci konali a rozhodovali na súde prvého stupňa, formálno-právne zodpovedajúcej dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e)

Trestného poriadku, sa najvyšší súd komplexne zaoberal v časti III.1. tohto rozhodnutia s tým, že tam uvedené závery sa plne vzťahujú aj na obvineného.

Obvinený v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku spochybnil zákonnosť zloženia odvolacieho súdu po prvýkrát v dovolaní, hoci v pôvodnom konaní tak mohol urobiť najneskôr na verejnom zasadnutí konanom 22. novembra 2022, a preto tejto výhrade pre nesplnenie podmienky tzv. predchádzajúcej námietky dovolateľovi známej okolnosti v zmysle § 371 ods. 4 Trestného poriadku (k tomu vo všeobecnosti pozri časť III.1. tohto rozhodnutia) nemožno priznať žiadnu relevanciu.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku môže naplniť, ak hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Najvyšší súd už judikoval, že ak bolo vo veci vykonané konanie proti ušlému podľa § 358 a nasl. Trestného poriadku, hoci pre takéto konanie neboli splnené zákonné podmienky alebo napriek tomu, že súd o tom, že sa bude takto vo veci konať nerozhodol podľa § 360 Trestného poriadku a v dôsledku tohto procesného postupu bola obvinenému znemožnená účasť na hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí, je táto chyba dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku a na vyslovenie výroku dovolacieho súdu, že bol porušený zákon v uvedených ustanoveniach (rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 11/2012).

Obvinený namieta, že od 3. augusta 2020 do 28. apríla 2022 sa s ním na prvostupňovom súde viedlo konanie ako proti ušlému.

Podmienkou konania proti ušlému podľa § 358 ods. 1 Trestného poriadku je preukázanie úmyslu obvineného vyhýbať sa trestnému konaniu pobytom v cudzine alebo skrývaním sa na území Slovenskej republiky.

Zo spisu vyplýva, že voči obvinenému sa viedlo trestné konanie ako proti ušlému na základe opatrenia Špecializovaného trestného súdu z 3. augusta 2020, sp. zn. BB-4T/12/2020 (zv. 48, č. l. 16 599). Obvinený pritom podľa vlastných slov mal vedomosť o svojom trestnom stíhaní v tejto veci najneskôr od konca roku 2018. Obvinený sa v januári 2019 telefonicky skontaktoval s vyšetrovateľom a oznámil mu, že sa nachádza na O., nechce sa vyhýbať trestnému konaniu a že vo februári 2019 sa vráti na Slovensko a dostaví sa pred vyšetrovateľa (zv. 63, č. l. 19 994). Tomu sa však viac neozval, ostal nekontaktný a presné miesto jeho pobytu sa nepodarilo zistiť. Jeho prítomnosť na úkonoch trestného konania bola zabezpečená až medzinárodným zatýkacím rozkazom Špecializovaného trestného súdu z 21. mája 2020, sp. zn. BB-4T/12/2020 (zv. 47, č. l. 16 331). Z uvedeného je nepochybné, že obvinený sa vyhýbal trestnému stíhaniu, pričom tento záver nevylučuje skutočnosť, že v tom čase sa v O. F. venoval svojej podnikateľskej činnosti.

Sumarizujúc, najvyšší súd nezistil u obvineného naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, nakoľko uňho boli splnené podmienky na konanie proti ušlému podľa § 358 ods. 1 Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v kontexte námietky riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia vrátane zhodnotenia dôveryhodnosti výpovede spolupracujúcej osoby a uvedenia dôvodov, prečo nebolo vyhovené dôkazným návrhom, sa najvyšší súd vo všeobecnosti zaoberal v časti III.1. tohto rozhodnutia.

Podstatným dôkazom pre odsúdenie obvineného z inkriminovanej trestnej činnosti bola výpoveď svedka L. G. (s. 83 až 84, 86 a 90 prvostupňového rozsudku). Ako už pritom bolo opakovane uvedené v skorších častiach tohto rozhodnutia (III.1. a III.4.), nižšie súdy pri hodnotení tejto výpovede vzali do úvahy, že ide o spolupracujúcu osobu, a preto sa dôsledne zaoberali jej hodnovernosťou. U obvineného

prítom nešlo o jediný usvedčujúci dôkaz, nakoľko výpoveď svedka L. G. potvrdzujú výpovede svedkov JUDr. Mgr. H. A., O. M., O. A., D. X., O. X., L. M., A. T., O. Y. a L. J. (s. 84, 86 až 88 prvostupňového rozsudku a s. 63 až 66 a 70 druhostupňového rozsudku).

Práve na týchto dôkazoch bol založený výrok o vine obvineného, pričom odvolací súd sa v napadnutom uznesení (s. 66) vyjadril aj k rozporom vo výpovedi svedka L. G., keď zdôraznil, že ide o okolnosť podporujúcu jej hodnovernosť. Ak by totiž osoba s odstupom času vypovedala bez akýchkoľvek odchýlok, skôr by to nasvedčovalo tomu, že jej výpoveď je naučená alebo účelovo vytvorená, a nie autenticky prežitá.

Obvinený vo svojom dovolaní namietol, že nedostal primeranú odpoveď, prečo odvolací súd nevykonal jeho konfrontáciu so svedkami vrátane L. G.. Ani táto námietka nie je opodstatnená, pretože nadbytočnosť vykonania týchto dôkazov je zrejmalá z odôvodnenia druhostupňového rozhodnutia (s. 71).

K všeobecnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, vrátane irelevantnosti tzv. skutkových námietok v dovolacom konaní sa najvyšší súd vyjadril v časti III.1. tohto rozhodnutia.

Podľa § 163 ods. 1 písm. c), ods. 3 Trestného poriadku skutok, ktorým sa obvinený uznáva za vinného, musí byť vymedzený takým spôsobom (uvedením najmä miesta, času a spôsobu spáchania), aby nemohol byť zamenený s iným skutkom a zároveň naplňal všetky znaky skutkovej podstaty príslušného trestného činu vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu (uvedením konkrétnych skutkových zistení) (k tomu pozri napr. rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 22/2015-III).

Podľa ustálených skutkových zistení bol obvinený súčasťou skupiny, ktorá sa zaoberala obchodovaním s drogami od marca 2015 do júla 2018, pričom jemu konkrétne sa pripisujú tie skutočnosti (zjednodušene), že v marci 2015 v T. s F. G. prevzal od L. G. 5,3 kg balenie tabletiiek Cirrus s obsahom efedrínu, vhodných na výrobu metamfetamínu, za 9 800 eur. Nakoľko obvinený s F. G. si následne objednali ďalšie dve dávky, o tomto obchode bol informovaný Z. J., ktorý poskytol L. G. finančné prostriedky, aby obchod s týmito tabletkami mohol pokračovať. L. G. v nasledujúcich troch mesiacoch obvinenému a F. G. zabezpečil 106 kg tabletiiek Cirrus za 196 000 eur. Počas roka 2016 L. G. s O. A. na rôznych miestach v Z. a okolí dodali obvinenému a F. G. 4 až 6 dávok tabletiiek Cirrus mesačne, teda v súhrne najmenej 191 kg za 378 000 eur. V tomto roku zároveň L. G. za účelom predaja kúpil od obvineného a F. G. metamfetamín o celkovej hmotnosti 4 kg za 68 000 eur, ktorého hodnota bola 120 000 eur. L. G. s O. A. okrem toho v roku 2016 predali obvinenému a F. G. 2,7 kg metamfetamínu v hodnote 81 000 eur, ktorý predtým kúpili od M. G.. L. G. s O. A. na mesačnej báze dodával tabletky prevažne značky Cirrus obvinenému a F. G. aj v prvej polovici roka 2017, a to 4 až 6 dávok v hodnote najmenej 48 000 eur.

Nedovolené výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d) Trestného zákona sa dopustí ten, kto neoprávnene [a)] vyrobí, [c)] kúpi, predá, vymení, zadováží, alebo [d)] prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje.

Neoprávnenosť obvineného nakladania s prekurzormi a omamnými a psychotropnými látkami implicitne vyplýva zo spôsobu jeho protiprávneho konania. V žiadnom prípade totiž nie je zákonom dovolené podieľať sa v rámci organizovanej skupiny na ich distribúcii a výrobe, spôsobom ako je uvedený v inkriminovanom skutku, za účelom obohatenia.

Podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin.

V krátkosti, aby išlo o pokračovací trestný čin, musí ísť o pokračovanie v páchaní toho istého trestného činu, ktoré spája objektívna i subjektívna súvislosť.

Použijúc naposledy citované ustanovenie na vyššie uvedené skutkové zistenia, obvinený sa v podstate rovnakým spôsobom - obchodovaním s prekurzormi a omamnými látkami a psychotropnými látkami, v období od marca 2015 do prvej polovice roka 2017 cyklicky dopúšťal čiastkových útokov pri nakladaní s tabletkami Cirrus a metamfetamínom, čím naplňal znaky skutkovej podstaty toho istého trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 Trestného zákona. Z týchto objektívnych súvislostí zároveň vyplýva, že jednotlivé dielčie útoky sú uskutočňovaním tzv. jednotiacého zámeru, ktorým bolo obohatenie (k tomu pozri aj s. 93 prvostupňového rozsudku).

Napokon, samotný záver o spáchaní pokračovacieho trestného činu nijako zásadne nemení právne postavenie obvineného a kvalifikáciu skutku ako obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c) a d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) s poukazom na § 138 písm. b) a i) Trestného zákona, a preto spochybňovanie tohto záveru bez ďalšieho podľa § 371 ods. 5 Trestného poriadku nie je spôsobilé naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Inak by tomu mohlo byť v situácii, ak by obvinený súčasne s tvrdením, že sa nedopustil pokračovacieho trestného činu, namietal pochybenie pri ukladaní spoločného trestu, nesprávne použitie zákona s ohľadom na jeho časovú pôsobnosť alebo neprípustnosť trestného stíhania z dôvodu jeho premlčania a podobne. Do tejto roviny však obvinený svoju námietku nepostavil.

Zvyšné námietky obvineného spadajú do rámca spochybňovania skutkových zistení, ku ktorým dospeli sudy nižšieho stupňa, a preto im v zmysle vety za bodkočiarkou § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nemožno priznať žiaden význam. Ide o výhrady spochybňujúce preukázanie skutku a hodnotenie vykonaného dokazovania vrátane tvrdenia, že jeho odsúdenie je založené na nekonkrétnej, nepravdivej a protirečiacej si výpovedi spolupracujúceho svedka L. G..

III.6. dovolanie obvineného O. S.

napáda: (i) zaujatosť senátu prvostupňového súdu, (ii) nesprávnosť právneho posúdenia skutku z dôvodov potreby zohľadnenia neskoršieho priaznivejšieho zákona, formy jeho trestnej súčinnosti, zavinenia a v tejto súvislosti (iii) nepreskúmateľnosť meritórnych rozhodnutí.

K námietke porušenia prezumpcie nevinu dotknutými sudcami, ktorí v tejto veci konali a rozhodovali na súde prvého stupňa, zodpovedajúcej dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, sa najvyšší súd vyjadril v časti III.1. tohto rozhodnutia. Nakoľko obvinený túto námietku vymedzil ako ostatní obvinení a skutkové okolnosti sú v jeho prípade tiež totožné, najvyšší súd odkazuje na svoje závery v uvedenej časti.

Najvyšší súd sa zaoberal všeobecným vymedzením dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku v časti III.1. tohto rozhodnutia a námietkou použitia neskoršieho priaznivejšieho zákona v dovolacom konaní v časti III.2. tohto rozhodnutia, pričom tam uvedené úvahy sú plne použiteľné aj vo vzťahu k tomuto obvinenému.

Organizovanou skupinou sa podľa § 129 ods. 2 Trestného zákona rozumie spolčenie najmenej troch osôb na účel spáchania trestného činu, s určitou deľbou určených úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, ktorej činnosť sa v dôsledku toho vyznačuje plánovitosťou a koordinovanosťou, čo zvyšuje pravdepodobnosť úspešného spáchania trestného činu.

Plánovitosťou treba rozumieť vytvorenie vopred určeného rozvrhu činností so zreteľom na vytýčený cieľ. Z trestnoprávneho hľadiska musí ísť minimálne o rámcovú predstavu toho, ako má byť trestný čin spáchaný. Z toho vyplýva, že zvyčajne nepôjde o spontánne, ale vopred premyslené konanie zahŕňajúce

jasné rozdelenie úloh a zabezpečenie prostriedkov, ktoré majú prispieť k jeho „úspešnému“ spáchaniu.

Koordinácia je úmerne podmienená zvolenému plánu. Ide o súhrn vzájomne súvisiacich činností, a teda zosúladienie členov skupiny pri činnostiach súvisiacich s naplánovanou trestnou činnosťou. Členovia skupiny by v súlade s uvedeným mali mať aspoň hrubú, resp. čiastkovú predstavu o úlohách ostatných jej členov na dotknutom trestnom čine.

Z inkriminovaného skutku vyplýva spolčenie 7 osôb za účelom neoprávnenej výroby a distribúcie metamfetamínu, čomu predchádzalo neformálne rozdelenie úloh v skupine na osoby, ktoré zabezpečili podmienky na výrobu metamfetamínu, obstarali prekursorov na jeho výrobu, varili metamfetamín a tento distribuovali v rámci skupiny i mimo nej bez určenia výraznejších subordinačných vzťahov. Obvinený sa pritom podieľal na výrobe minimálne 3 kg metamfetamínu v hodnote najmenej 135 000 eur tým, že zabezpečil podnikateľskú kartu, bez ktorej by nákup prekursorov nebol možný, a spolu s O. X. (súčasne varičom metamfetamínu) zabezpečil aj priestory - dom, v ktorom sa z týchto prekursorov varil metamfetamín.

V tomto prípade je splnené kvantitatívne (počet spolčených osôb) i kvalitatívne hľadisko (plánovitosť a koordinácia), ktoré výrazne uľahčili spáchanie nimi sledovaného trestného činu, resp. pravdepodobnosť jeho spáchania (odplatnú distribúciu drog). Prítom platí, že plánovitosť a koordinovanosť skupiny je prepojená s rozdelením úloh, a preto nie je potrebné, aby konanie členov organizovanej skupiny bolo rovnocennej povahy - postačí i čiastočné prispenie, ak je uskutočňované v záujme účelu skupiny.

Pokiaľ ide o otázku subjektívnej stránky, táto predstavuje vnútorný vzťah páchateľa k trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkované - ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je obsahom skutkovej vety rozhodnutia. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku teda nemôže naplňať tvrdenie obvineného, že v konaní nebola vykonaným dokazovaním preukázaná subjektívna stránka trestného činu (k tomu pozri stanovisko uverejnené v Zbierke pod č. 3/2011).

Podľa ustálených skutkových zistení obvinený aktívne prispel k výrobe metamfetamínu, vedomý si svojho podielu na činnosti skupiny, ako aj rámcového rozdelenia úloh ostatných členov skupiny pri naplňaní jej účelu. Zo skutku zároveň vyplýva, že z jednej „várk“ sa vždy podaril vyrobiť približne 1 kg metamfetamínu a že obvinený napriek tomu, že sa nepodieľal na samotnom varení metamfetamínu, mal vedomosť o minimálne troch jeho várkach členmi skupiny, a teda o vyrobení 3 kg metamfetamínu v hodnote najmenej 135 000 eur.

Úvahy, ktoré súdy viedli k týmto právnym záverom, sú zrozumiteľne vyjadrené v ich rozhodnutiach (s. 29 až 31 prvostupňového rozsudku a s. 74 až 75 druhostupňového rozsudku), pričom samotný nesúhlas s nimi, navyše založený na inom hodnotení skutkového stavu, ako už bolo uvedené aj v časti III.1. tohto rozhodnutia, nezakladá žiaden dovolací dôvod.

K námietke, že o odvolaní obvineného nebolo rozhodnuté v celom rozsahu, najvyšší súd uvádza, že odvolací súd na základe odvolania obvineného zrušil výrok o treste týkajúci sa tohto obvineného z prvostupňového rozsudku a nahradil ho vlastným výrokom. Podľa ustálenej súdnej praxe sa pritom odvolanie zamieta (výslovným odkazom na § 319 Trestného poriadku), len ak je nedôvodné v celom rozsahu. Ak teda odvolací súd na základe čiastočne dôvodného odvolania strany zruší určitú časť rozsudku, o zvyšnej časti odvolania (ktorá napáda ďalšie časti dotknutého rozsudku) viac (formálne) nerozhoduje samostatným výrokom - nevyhovenie odvolaniu má vo vzťahu k odvolacím súdom nedotknutej časti napadnutého rozsudku účinky jeho zamietnutia podľa § 319 Trestného poriadku (k tomu pozri rozhodnutia uverejnené v Zbierke pod č. 54/2009 a 88/2015). O odvolaní obvineného inými slovami bolo rozhodnuté v plnom rozsahu.

III.7. dovolanie obvineného V. W.

napáda: (i) zaujatosť senátu prvostupňového súdu, (ii) nepreskúmateľnosť a rozpornosť záverov

rozhodnutia ohľadne jeho viny, (iii) použitie nevykonaného dôkazu, (iv) nedodržanie zásady ne bis in idem, (v) neprimeranosť trestu a (vi) nesprávnosť skutkových zistení.

Námietkou porušenia prezumpcie nevinu sudcami, ktorí vo veci konali a rozhodovali na prvostupňovom súde, sa najvyšší súd v kontexte dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zaoberal v časti III.1. tohto rozhodnutia. Závery, ku ktorým tam dospel, sú plne použiteľné aj na obvineného, ktorý sa menovite spomína iba v rozsudku Špecializovaného trestného súdu zo 7. mája 2020, sp. zn. 3T/12/2020, a svojimi iniciálkami aj v rozsudku Špecializovaného trestného súdu zo 14. januára 2021, sp. zn. 4T/34/2020.

Formulácia skutkových viet vo zvyšných (troch) rozhodnutiach inými slovami nijako nedeklaruje predčasný záver o vine obvineného zo skutkov, pre ktoré sa viedlo trestné stíhanie v tejto veci, ale slúži iba na presný opis konania a tomu zodpovedajúce právne posúdenie skutkov vo vzťahu k osobám, ktoré boli týmito rozhodnutiami uznané za vinné.

K naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v kontexte námietky kvality odôvodnenia súdneho rozhodnutia sa najvyšší súd vo všeobecnosti vyjadril v časti III.1. tohto rozhodnutia.

Obvinený považuje súdmi vyslovený záver o svojej vine za nepreskúmateľný.

Podstata konania, ktorá sa v skutku pripisuje obvinenému (odhliadnuc od čiastkového útoku pokračovacieho trestného činu, za ktorý bol pôvodne uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Trnava z 27. novembra 2018, sp. zn. 34T/74/2018), spočíva v spoluúčasti na výrobe metamfetamínu od roku 2016 do septembra 2017 v rámci skupiny vytvorenej okolo Z. J.. Obvinený týmto spôsobom konkrétne v roku 2017 spoločne s M. S. vyrobil najmenej 6 kg metamfetamínu v hodnote 210 000 eur.

Z odôvodnení oboch rozhodnutí (s. 83 až 84, 86 a 88 prvostupňového rozsudku a s. 59 až 60, 65 až 66 druhostupňového rozsudku) pritom vyplýva, že súdy tieto skutkové zistenia založili na výpovediach svedkov L. G. (ktorý podrobne ozrejmil okolnosti súvisiace s distribúciou prekurzorov - tabletiiek na výrobu metamfetamínu vrátane toho, že M. S. patril k varičom, resp. že musel spolupracovať s osobou, ktorá vedela vyrobiť metamfetamín), D. X. (ktorý vypovedal, že metamfetamín kupoval od L. J., ktorý ho mal od svojho brata Z. J., pre ktorého tento metamfetamín varil obvinený), O. X. (ktorý potvrdil, že obvinený bol varičom metamfetamínu, čo je zrejme aj z jeho kriminálnej minulosti) a najmä A. O. (ktorý usvedčil obvineného z toho, že vyrábala metamfetamín spoločne s M. S.). Svedok A. O. v tomto ohľade vypovedal, že obvinený vyrábala metamfetamín s M. S. počas 2 až 3 mesiacov v prvej polovici roka 2017 v C. G. u priateľky M. S. a že bol svedkom dvoch až troch takýchto varení, na ktorých bol osobne prítomný aj obvinený.

K minimálnemu množstvu, t. j. 6 kg metamfetamínu, na ktorého výrobe sa podieľal obvinený a ktoré podľa Národnej protidrogovej jednotky malo hodnotu 210 000 eur (s. 98 prvostupňového rozsudku) najvyšší súd uvádza, že 1 dávka prekurzorov - tabletiiek značky Cirrus vážila 5,3 kg, pričom z nej bolo možné vyrobiť približne 1,1 kg metamfetamínu (s. 54 prvostupňového rozsudku). M. S. pritom na mesačnej báze s O. A. odoberal 4 až 6 dávok týchto prekurzorov, pričom ako v tejto súvislosti vypovedal svedok A. O., obvinený v roku 2017 spolupracoval s M. S. pri výrobe metamfetamínu počas 2 až 3 mesiacov.

V tejto súvislosti zároveň možno poukázať na obsah zápisnice o výsluchu obvineného z 3. septembra 2019, prečítanej na hlavnom pojednávaní 28. septembra 2021, ku ktorej súd prvého stupňa nesprávne uviedol, že obvinený pri tomto výsluchu využil svoje zákonné právo a odmietol vypovedať. Pri tomto výsluchu sa obvinený sám priznal k tomu, že od začiatku roka 2017 až do augusta 2017 s M. S. vyrábala metamfetamín v C. G.. Poprel však, že by pri jednej várke vyrobili viac ako 50 g metamfetamínu a v nadväznosti na to tvrdil, že jeho úlohou bolo iba naučiť M. S. variť metamfetamín. Túto obhajobnú verziu na druhej strane vyvracia, že k uvedenému stretávaniu dochádzalo po dlhý čas - pol roka a tiež

skutočnosť, o ktorej vypovedal svedok A. O., že od M. S. na týždennej báze odoberal 100 g metamfetamínu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Najvyšší súd k tomuto dovolaciemu dôvodu judikoval, že ho možno úspešne uplatňovať len v takých prípadoch, ak zistené porušenie zákona svojou povahou a závažnosťou zodpovedá porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Nesprávny postup pri získaní alebo vykonávaní dôkazov tak môže viesť k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku iba vtedy, ak mal negatívny materiálny dopad na práva obvineného - ak odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého získanie alebo vykonanie sa spochybňuje (rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 24/2020-I.).

Obvinený na adresu svojej výpovede z 26. novembra 2019 namietol, že súdy vychádzali z tohto dôkazu, hoci pred nimi nebol vykonaný. Ako však vyplýva zo spisu (zv. 50, č. l. 16 926), táto zápisnica o výsluchu obvineného bola podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítaná na hlavnom pojednávaní 28. septembra 2021.

Napokon, ako je zrejmé, výpoveď obvineného z 26. novembra 2019 žiadnym spôsobom neprispela k jeho odsúdeniu, a preto námietka zákonnosti tohto dôkazu a priori nie je spôsobilá naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

Otázka primeranosti uloženého trestu nezodpovedá žiadnemu z dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ako to najvyšší súd vo všeobecnosti uviedol v časti III.3. tohto rozhodnutia, a preto takto uplatnenú námietku nemožno podrobiť vecnému posúdeniu.

Výrok o treste obvineného bol zároveň riadne odôvodnený (na s. 76 druhostupňového rozsudku s odkazom na s. 95 a 97 až 100, 103 až 104 prvostupňového rozsudku). Obvineného nespokojnosť s odôvodnením tohto výroku pritom ostala v rovine iba všeobecného nesúhlasu.

Porušenie procesnej zásady ne bis in idem (nie dvakrát v tej istej veci) podľa § 2 ods. 8 Trestného poriadku a naň nadväzujúcej zásady res iudicata (prekážka veci rozhodnutej), môže vyústiť do neprípustnosti trestného stíhania, a teda naplnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku.

Z hľadiska zásady ne bis in idem je rozhodujúcou totožnosť skutku, pričom čiastkový útok, za ktorý bol obvinený pôvodne uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Trnava z 27. novembra 2018, sp. zn. 34T/74/2018, nie je totožný s čiastkovými útokmi, pre ktoré sa viedlo konanie v tejto veci.

Podstatným z hľadiska totožnosti nie je skutočnosť, že obvinený sa týchto čiastkových útokov dopúšťal sčasti v rovnakom čase. Pri útoku, za ktorý bol obvinený pôvodne odsúdený uvedeným rozsudkom Okresného súdu Trnava, si obvinený sám zadovážoval prekurzory a vyrábal z nich metamfetamín, ktorý prechovával v mieste svojho trvalého pobytu. Okrem toho bola uňho - v garáži, ktorú užíval, nájdená marihuana.

Obvinený sa domáha revízie skutkových zistení, ak tvrdí, že súdy hodnotili dôkazy selektívne, v rozpore s ich skutočným obsahom (konkrétne označuje výpovede svedkov A. O., O. X. a D. X.), jednostranne v jeho neprospech a že nebol preukázaný jeho vzťah k organizovanej skupine, resp. jeho vedomosť o tomto zoskupení.

Ako bolo uvedené v časti III.1. tohto rozhodnutia, takto formulovaným námietkam v zmysle vety za bodkočiarkou § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nemožno pripísať žiaden význam. Skutkové námietky môže v dovolacom konaní účinne vznášať iba minister spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

Na podklade týchto úvah senát najvyššieho súdu v pomere hlasov 5:0 odmietol dovolania obvinených.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.